

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 14

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 ianuarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 518 din 30 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.....	2-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
26/2020. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea anexei nr. 1 la Normele tehnice privind proiectarea, construirea și modernizarea drumurilor, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.296/2017	5-7
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Sentința nr. 39/2020 din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal	8-11
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
1.493/2020. — Decizie privind sancționarea cu amendă și retragerea autorizației de funcționare a Societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A., constatarea stării de insolvență și promovarea cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva acesteia	12-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 518**

din 30 iunie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (6)
din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Laura Crenguța Dumitru în Dosarul nr. 17.318/3/2018* al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 291D/2020.

2. La apelul nominal, se prezintă pentru autoarea excepției de neconstituționalitate doamna avocat Magdalena Ioniță din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, invocând încălcarea art. 16, art. 41 și art. 44 din Constituție.

4. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 17 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 17.318/3/2018*, **Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Laura Crenguța Dumitru, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind salarizarea.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate creează o situație discriminatorie și un tratament inegal în privința drepturilor salariale între funcționarii publici cu funcție de conducere și restul personalului, respectiv funcționari publici cu studii superioare — gradul asistent, funcționari publici cu studii medii — toate gradele profesionale, precum și personalul contractual — studii superioare și studii medii, care beneficiază

de la 1 ianuarie 2018 de salariul aflat în plată la 31 decembrie 2017, majorat cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017.

7. În urma punerii în aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, salariile de bază brute stabilite în grila de salarizare pentru nivelul anului 2022 aferente funcționarilor publici cu funcție de conducere sunt inferioare față de cele aflate deja în plată la 31 decembrie 2017.

8. Există o discriminare față de salariile de bază prevăzute pentru personalul de specialitate medico-sanitar care îndeplinește aceleași condiții de studii și vechime în muncă, dar care profesional nu sunt funcționari publici, ci doar personal contractual. Or, funcționarii publici au obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților, stabilite potrivit legii. Cu atât mai mult se impune un regim de salarizare mai favorabil raportat la celelalte categorii de personal care nu sunt supuse aceluiași regim restrictiv.

9. **Tribunalul București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal** arată că prevederile criticate nu încalcă art. 16, art. 41 și art. 44 din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins: „(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 privind principiul egalității în fața legii, art. 41 privind dreptul la muncă în componenta sa privind dreptul la salariu și în art. 44 privind dreptul de proprietate.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, referitor la prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, că s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

16. Cu acel prilej, Curtea a constatat că stabilirea, prin prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, a unei limite a cuantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminare a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice.

17. Curtea Constituțională a reiterat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, „înstituirea unui salariu minim brut pe țară”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

18. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are competența de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

19. În raport cu cele enunțate și aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea a reținut că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

20. Referitor la invocarea dreptului la respectarea unui „*bun*”, prevăzut de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit cuantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). Prin urmare, stabilirea prin lege a unei limite a salariilor de bază plătite angajaților din fonduri publice la nivelul prevăzut pentru anul 2022 nu are semnificația încălcării regulilor fundamentale și convenționale invocate.

21. În ceea ce privește aspectele referitoare la scăderea cuantumului venitului net în luna ianuarie 2018 față de luna decembrie 2017, Curtea a reținut că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează consecințele aplicării concomitente a prevederilor de lege și a altor prevederi legale cu incidență în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, începând cu 1 ianuarie 2018, precum: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care a prevăzut transferul contribuțiilor de la angajator la angajat, și art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, potrivit căruia „*Sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017*”.

22. De asemenea, reținând că situația obiectiv diferită în care se află diferite categorii de persoane plătite din fonduri publice justifică și chiar impune un tratament juridic diferit (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, paragraful 20), Curtea a constatat că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt, prin însuși conținutul lor, contrare art. 16 alin. (1) din Constituție.

23. În același timp, Curtea a precizat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi sau texte legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se astfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă deci că într-o astfel de situație nu se pune în discuție o chestiune privind constituționalitatea, ci una de coordonare a legislației în vigoare, de competența autorității legiuitoare (a se vedea în acest sens

Decizia nr. 76 din 25 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 27 iulie 2000, Decizia nr. 81 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999, sau Decizia nr. 6 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 7 februarie 2003).

24. Sub acest aspect, Curtea a observat că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea bugetarilor, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice prin Legea-cadru nr. 153/2017 apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune, în timp, o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte de competența autorității legiuitoare.

25. Astfel, în aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a intervenit prin Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018, stabilind prin art. II că „Începând cu luna aprilie 2018, în aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, salariul de bază va fi recalculat, după caz, prin raportarea salariului de bază astfel cum a fost stabilit în urma aplicării prevederilor art. 38 alin. (3) la salariile de bază stabilite în anexele la lege.” În același sens, prin art. II din Legea nr. 287/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 4 decembrie 2018, „Începând cu luna decembrie 2018, în aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea

personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, salariul de bază va fi recalculat, după caz, prin raportarea salariului de bază astfel cum a fost stabilit în urma aplicării prevederilor art. 38 alin. (3) la salariile de bază stabilite în anexele la lege”.

26. De asemenea, prin articolul unic pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 22 mai 2018, s-a stabilit că, „Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia.”

27. În plus, Curtea a subliniat că modalitatea de aplicare în concret a Legii-cadru nr. 153/2017 excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, aceasta revenind autorităților publice responsabile, iar în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

29. Prin urmare, Curtea nu poate reține încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 art. 41, art. 44 din Constituție.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Laura Crenguța Dumitru în Dosarul nr. 17.318/3/2018* al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**pentru modificarea anexei nr. 1 la Normele tehnice
privind proiectarea, construirea și modernizarea drumurilor,
aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.296/2017**

Având în vedere prevederile art. VII din Legea nr. 198/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor,

în temeiul prevederilor art. 57 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Normele tehnice privind proiectarea, construirea și modernizarea drumurilor, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.296/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 18 septembrie 2017, se modifică după cum urmează:

— **Punctul 1 „Clasa tehnică I — Autostrăzi” se modifică conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

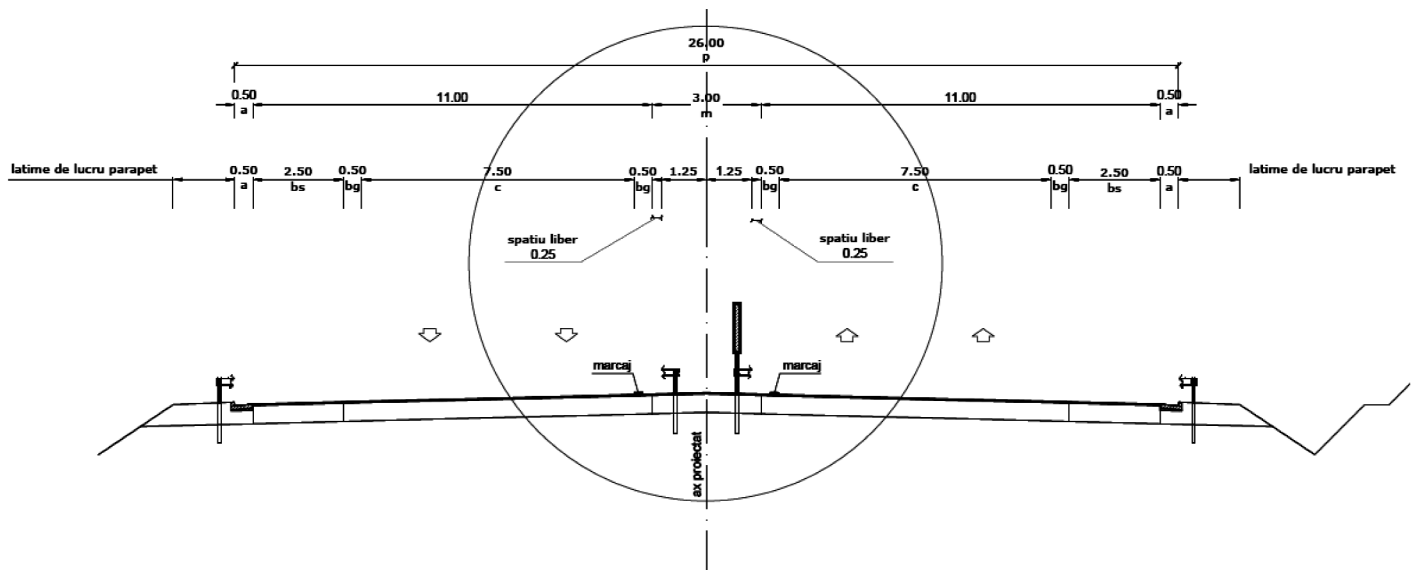
Cătălin Drulă

București, 30 decembrie 2020.

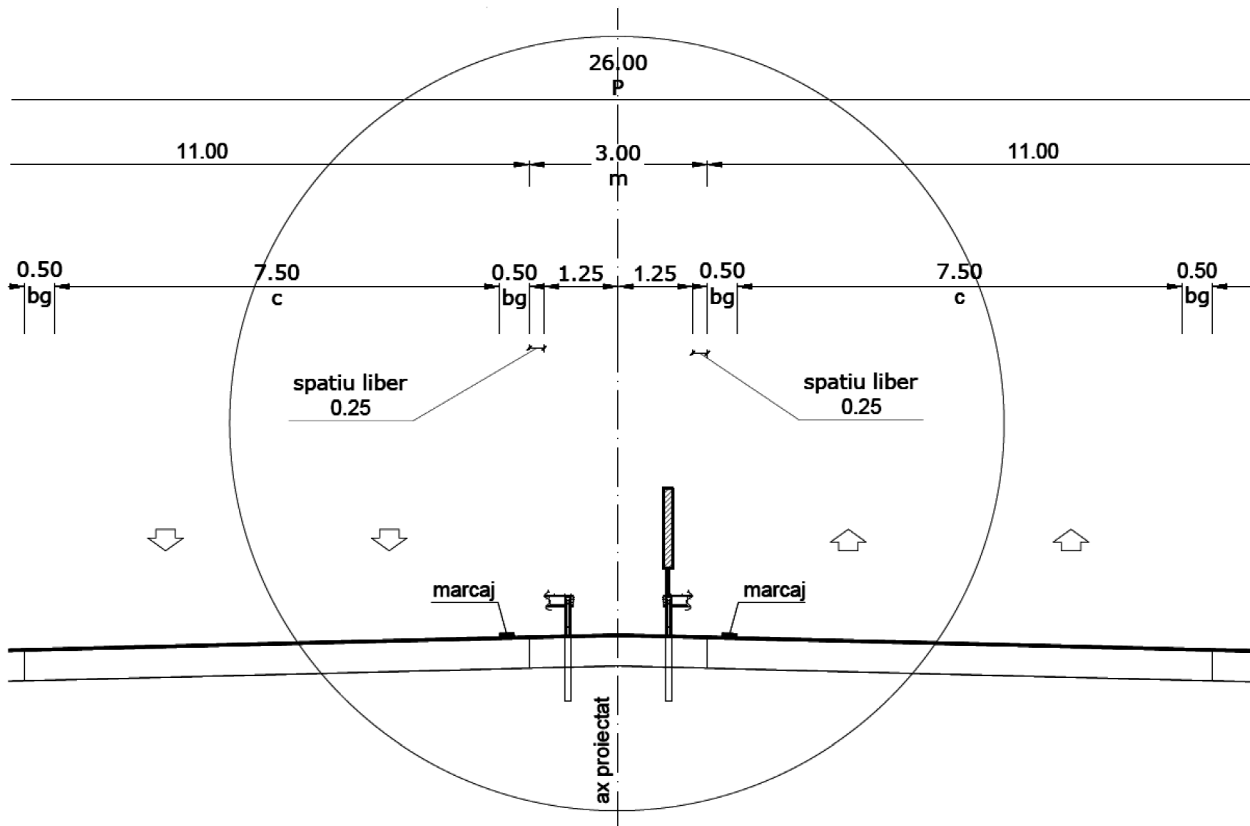
Nr. 26.

1. Clasa tehnică I — Autostrăzi

1.1. Autostrăzi în regiuni de șes și deal

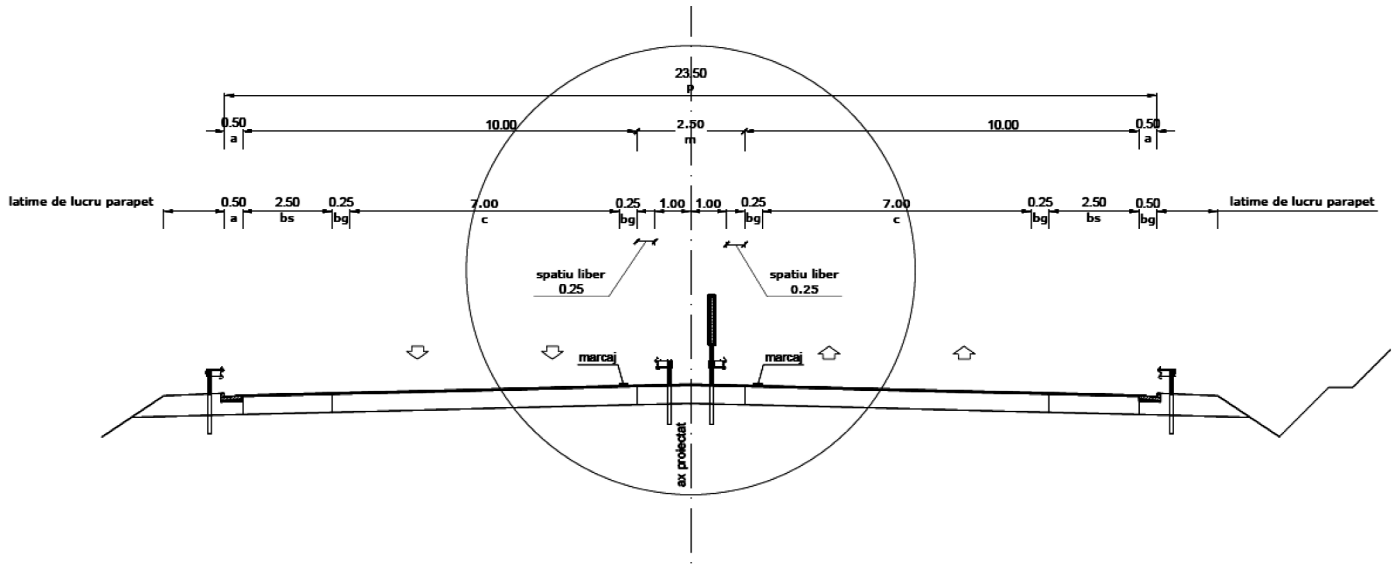

DETALIU ZONA MEDIANA

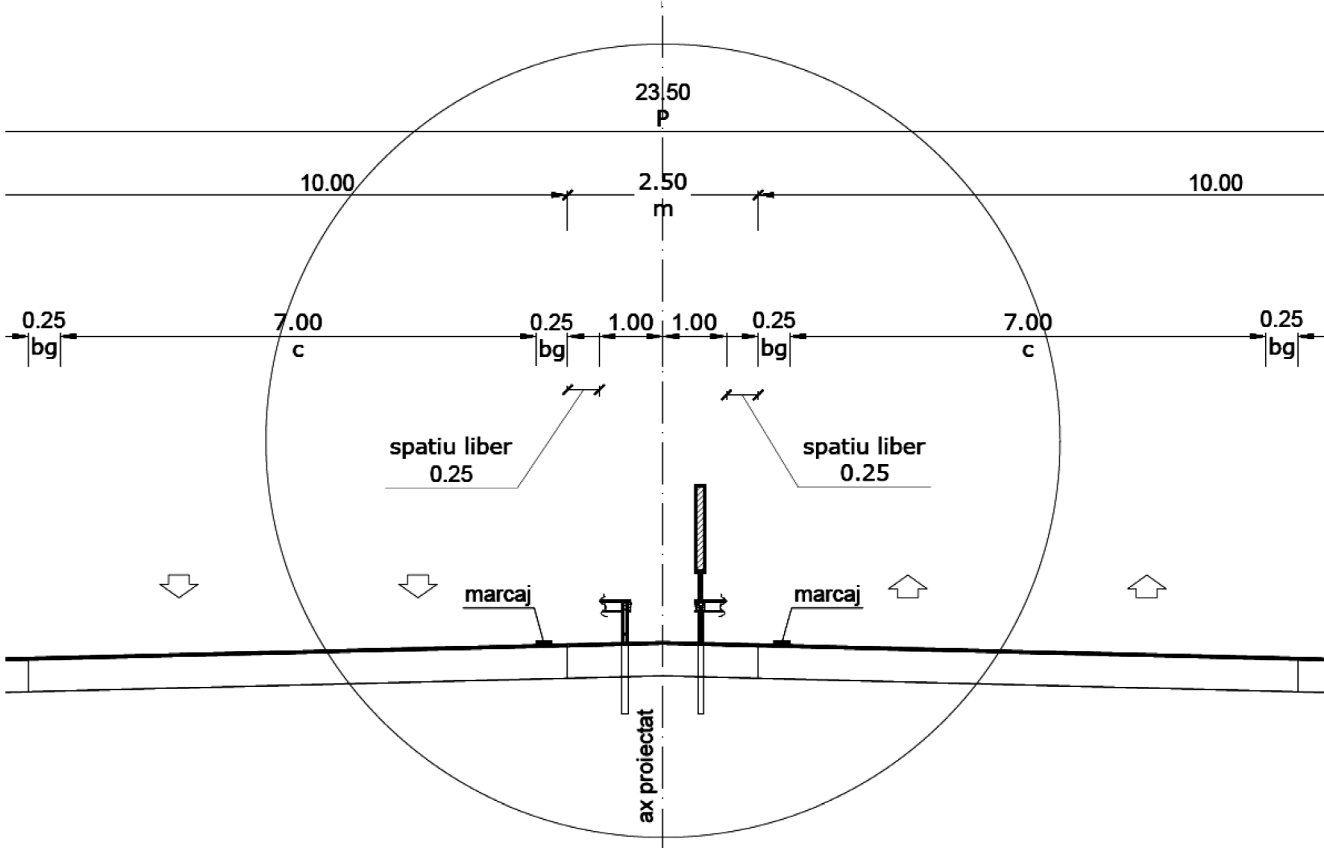

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

1.2. Autostrăzi în regiuni de munte

DETALIU ZONA MEDIANA

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 39/2020 Ședința publică din 2 iulie 2020

Dosar nr. 26/64/2020

Completul constituit din:

Președinte: — Oana Maria Boureanu — judecător

Grefier: — Cristina Cojocariu

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta Voicu Ortansa în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, având ca obiect „anulare act administrativ cu caracter normativ”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 25 iunie 2020, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța în vederea deliberării, în baza art. 396 alin. 1 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 2 iulie 2020.

CURTEA

constată că prin cererea înregistrată pe rolul instanței cu nr. 26/64/2020 reclamanta Voicu Ortansa în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației a investit instanța cu acțiune având ca obiect anularea art. 1 alin. (1) nr. crt. 8 și anexei nr. 8 din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale.

În motivare, reclamanta arată în fapt că la data de 14.02.2018 organul fiscal pe raza căruia domiciliază a emis Decizia de impunere nr. 43.347/14.02.2018 pentru stabilirea impozitelor datorate anual, însă actul administrativ nu conține „motivele de fapt” și „temeiul de drept”, contrar prevederilor art. 46 alin. (2) lit. e) și f), coroborat cu art. 93 alin. (2) lit. b) și art. 97 din Codul de procedură fiscală.

Arată în continuare reclamanta că atât în cadrul procedurii de contestație, cât și în cadrul acțiunii ce face obiectul Dosarului nr. 3.890/62/2018 al Tribunalului Brașov vizând anularea deciziei de impunere Direcția fiscală și-a menținut punctul de vedere potrivit căruia formularul deciziei de impunere a fost impus prin Ordinul MDRAP nr. 2.068/22.12.2015, pe care nu a făcut altceva decât să îl respecte.

Potrivit susținerilor reclamantei, anularea art. 1 alin. 1 nr. crt. 8 și anexei nr. 8 din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 încalcă flagrant atât dispozițiile imperative ale Codului de procedură fiscală, cât și pe cele ale art. 78 din Legea nr. 24/2000, impunându-se anularea formularului și a părții normative aferente a ordinului.

Art. 46 alin. (2) lit. e) și f) din Codul de procedură fiscală are ca denumire marginală „Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal”, iar în privința elementelor, din formularea folosită de legiuitor la redactarea alin. (2) al textului rezultă caracterul obligatoriu, includerea nefiind lăsată la latitudinea organului fiscal.

În egală măsură, lit. e) a alineatului sus-menționat face trimitere la „temeiul de drept”, care nu se poate asimila în nicio împrejurare cu simpla enumerare a denumirii actului normativ și a numărului acestuia, așa cum pretinde organul fiscal local că i-ar impune formularul¹.

De asemenea, art. 41 alin. 1 lit. e din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene² consacră „dreptul la buna

administrare”, care include în principal și „obligația administrației de a-și motiva deciziile”.

Importanța motivării a fost reținută în mod constant și în practica judiciară a instanțelor de control³, inclusiv cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție⁴, care au apreciat că este un element esențial ce reprezintă o condiție de valabilitate a actului administrativ.

Aceasta nu aduce nicio atingere principiului autonomiei locale la care se raportează Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice⁶, după cum nu reprezintă nici vreo negare a prezumțiilor care stau la baza teoriei actului administrativ, atâta vreme cât aceasta nu a fost emisă cu încălcarea vădită a legii, ca în cazul de față! Or, art. 78 din Legea nr. 24/2000 statuează că „Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.

În drept au fost invocate dispozițiile Legii nr. 554/2004, Legii nr. 24/2000 și ale Legii nr. 207/2005.

În probațiune s-a solicitat, iar instanța a încuviințat proba cu înscrisuri.

În cauză a formulat întâmpinare pârâțul, solicitând respingerea acțiunii pentru următoarele considerente:

În temeiul art. 97 din Legea nr. 207/2005, pe lângă elementele prevăzute de art. 46, decizia de impunere trebuie să cuprindă și tipul creanței fiscale, baza de impozitare, precum și cuantumul acesteia, pentru fiecare perioadă impozabilă.

Făcând referire la dispozițiile art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, pârâta arată că între instituția pârâtă și autoritățile administrației publice locale nu există raporturi de subordonare.

Autoritățile administrației publice locale exercită atribuțiile de stabilire, constatare, impunere, inspecție fiscală și executare silită a creanțelor bugetare locale în condiții de autonomie locală.

În drept au invocat dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă.

Analizând actele dosarului, Curtea apreciază că acțiunea este întemeiată pentru următoarele considerente:

Obiectul acțiunii în anulare îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) nr. crt. 8 și anexei nr. 8 din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale care stabilește modelul formularului tipizat „Decizie de impunere pentru stabilirea impozitelor/taxelor datorate de persoanele fizice (Model 2016ITL — 008).”

Preliminar, Curtea reține că la data de 14.02.2018 organul fiscal pe raza căruia domiciliază reclamanta a emis Decizia de impunere nr. 43.347/14.02.2018 pentru stabilirea impozitelor datorate anual, legalitatea acestei decizii făcând obiectul Dosarului nr. 3.890/62/2018 al Tribunalului Brașov în care se invocă tocmai nemotivarea actului administrativ fiscal, astfel că

se justifică existența unei vătămări produse reclamantei într-un drept sau interes legitim.

La cererea reclamantei, cerere adresată autorității pârâte de anulare a dispozițiilor legale criticate pe calea prezentei acțiuni (f. 14), pârâta a răspuns prin Adresa nr. 95.332/12.07.2019 (f. 17), comunicându-i soluția de respingere a cererii, întrucât în urma analizei s-a constatat că este nefondată.

În analiza legalității prevederilor art. 1 alin. (1) nr. crt. 8 și anexei nr. 8 din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale, Curtea constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 din Legea nr. 554/2004, respectiv actul atacat este un act

administrativ în sensul prevăzut de art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004 și s-a produs părții o vătămare a unui drept sau interes legitim, având în vedere că pe numele reclamantei a fost emisă o decizie de impunere potrivit formularului aprobat, decizie ce face obiectul unei acțiuni judiciare.

Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale, „(1) Se aprobă unele formulare tipizate pentru desfășurarea activității de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale, prevăzute în anexele nr. 1—15, care fac parte integrantă din prezentul ordin, după cum urmează: [...]”

ANEXA Nr. 8*

Stema unității
administrativ-
teritoriale

ROMÂNIA
Comuna/Orașul/Municipiul/sectorul
Denumirea organului fiscal local

Model 2016 ITL - 008

Codul de identificare fiscală: ..... Nr. .... /data elib. .... /20...
Adresă/Cont IBAN/tel./fax/e-mail

DECIZIE DE IMPUNERE pentru anul _____
pentru stabilirea impozitelor/taxelor datorate de persoanele fizice

D-lui/D-nei ....., identificat(ă) prin actul de identitate ..... seria ..... nr. ....
CIF/CNP/....., domiciliat(ă) în ROMÂNIA/....., județul ....., codul poștal .....,
municipiul/orașul/comuna ..... satul/sectorul ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ....,
et. ...., ap. ....

În conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc următoarele obligații de plată față de bugetul local al comunei/orașului/municipiului/sectorului .....

Nr. de rol nominal unic: _____

Categorie impozit/taxă	Sumă (lei)	Termene de plată	Cont IBAN
1			
2			
3			
4			
5			
Total impozit			

Notă: Contribuabilul beneficiază de scutire/reducere _____% de la plata impozitelor/taxelor, în calitate de _____.

*) Anexa nr. 8 este reprodusă în facsimil.

Pentru neachitarea impozitelor/taxelor până la termenele de mai sus, contribuabilii datorează organului fiscal local, începând cu ziua următoare scadenței, accesorii în cuantum de .....% pe lună sau fracție de lună de întârziere până la data plății. Accesoriiile reprezintă creanțe fiscale de plată în sarcina contribuabilului.

Prezentul titlu de creanță devine titlu executoriu în condițiile legii.

Împotriva măsurilor dispuse prin prezenta se poate face contestație, care se depune în termen de 45 zile de la comunicare, la organul fiscal local emitent.

Alte mențiuni ale organului fiscal:

Conducătorul organului fiscal local

.....

(prenume, nume și ștampilă)

Întocmit azi data .....,

.....

(funcția, prenume și nume)

Am primit un exemplar al deciziei de impunere,

Prenume și nume _____, CNP _____ B.I./A.I./C.I. serie ___ nr. _____.

Semnătură contribuabil _____

Data ___/___/___ sau

Nr. și data confirmării de primire: _____ ”

În opinia Curții, dispozițiile art. 1 alin. (1) nr. crt. 8 și anexele nr. 8 din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice încalcă prevederile art. 46 alin. (2) lit. e) și f) din Codul de procedură fiscală.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 46 alin. (2) lit. e) și f) din Codul de procedură fiscală cu denumirea marginală „Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal”:

„(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;”

Din analiza conținutului formularului, așa cum este reglementat în cuprinsul anexei, rezultă fără echivoc faptul că lipsesc mențiunile referitoare la motivele de fapt și temeiul de drept.

Mențiunile privind motivarea în fapt și în drept a actului administrativ fiscal sunt mențiuni obligatorii, caracterul obligatoriu rezultând, pe de o parte, din tonul imperativ al reglementării, iar, pe de altă parte, din principiul potrivit căruia motivarea este o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri *in concreto*, după natura acestuia și contextul adoptării sale. Obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului.

Așadar, motivarea este o formalitate substanțială, a cărei absență sau insuficiență antrenează invaliditatea actului.

O motivare insuficientă sau greșită este considerată a fi echivalentă cu o lipsă a motivării actului administrativ, iar aceasta atrage nulitatea sau nevalabilitatea lui.

Or, absența acestor mențiuni obligatorii tocmai din cuprinsul formularului tipizat elaborat și aprobat în condițiile art. 342 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, formular obligatoriu pentru

organele fiscale, creează premisele emiterii unor decizii de impunere viciate, din conținutul cărora lipsesc mențiuni esențiale.

Contrar susținerilor părâtei, faptul că lipsa acestor mențiuni ar putea fi complinită de organele fiscale în momentul emiterii fiecărei decizii de impunere nu este de natură să înlăture cauza de nelegalitate.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015, „Formularele prevăzute în anexele nr. 2—15 reprezintă modele-cadru și pot fi completate cu informații specifice fiecărui organ fiscal local, cu respectarea prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”.

Faptul că formularul poate fi completat cu informații specifice fiecărui organ fiscal local trebuie interpretat în sensul că se pot adăuga informații suplimentare, particulare, iar nu că lipsa unei mențiuni obligatorii potrivit art. 46 din Codul de procedură fiscală ar trebui suplinită de organul fiscal local, în primul rând pentru că nu este o informație specifică fiecărui organ fiscal în parte, ci o mențiune obligatorie care trebuie să existe în însuși modelul-cadru.

Pe de altă parte, potrivit art. 78 din Legea nr. 24/2000 privind tehnica de reglementare, „Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele de bază și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.

Este evident că aprobarea unui model-cadru al deciziei de impunere din cuprinsul căruia lipsesc mențiunile obligatorii prevăzute de art. 46 alin. (2) lit. e) și f) din Codul de procedură fiscală face ca Ordinul să conțină soluții care contravin dispozițiilor Codului de procedură fiscală, act normativ în temeiul căruia a fost emis ordinul.

Față de considerentele expuse și văzând dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, instanța constată că acțiunea este întemeiată și urmează să o admită și să anuleze art. 1 alin. (1) nr. crt. 8 și anexa nr. 8 din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamanta Voicu Ortansa cu domiciliul în Brașov, str. Dr. Marinescu nr. 9, ap. 3, județul Brașov, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16 (latura Nord), sectorul 5.

Anulează art. 1 alin. (1) nr. crt. 8 și anexa nr. 8 din Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, recurs care se va depune la Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, astăzi, 2 iulie 2020.

Președinte,
Oana Maria Boureanu

Grefier,
Cristina Cojocariu

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHIEIERE

Ședința Camerei de consiliu din data de 9 iulie 2020

Dosar nr. 26/64/2020

Completul constituit din:

Președinte: Oana Maria Boureanu — judecător

Grefier: Cristina Cojocariu

Pe rol fiind soluționarea din oficiu a îndreptării erorii materiale strecurate în minuta Sentinței civile nr. 39/02.07.2020, pronunțată în Dosarul nr. 26/64/2020 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința Camerei de consiliu, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită, fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

CURTEA

constată că dintr-o eroare materială în cuprinsul minutei Sentinței civile nr. 39/02.07.2020 a Curții de Apel Brașov —

Având în vedere că eroarea cu privire la identificarea actului normativ se încadrează în ipotezele prevăzute de art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța urmează să dispună din oficiu îndreptarea erorii materiale strecurate în cuprinsul minutei Sentinței civile nr. 39/02.07.2020 a Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal în sensul că la alineatul 2 se va trece corect „Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice” în loc de „Ordinul nr. 2.068/22.12.2015”.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DISPUNE:

Îndreaptă din oficiu eroarea materială strecurată în minuta Sentinței civile nr. 39/02.07.2020 a Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal în sensul că la alineatul 2 se va trece corect „Ordinul nr. 2.068/22.12.2015 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice” în loc de „Ordinul nr. 2.068/22.12.2015”.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, recurs care se va depune la Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, astăzi, 9 iulie 2020.

Președinte,
Oana Maria Boureanu

Grefier,
Cristina Cojocariu

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu amendă și retragerea autorizației de funcționare a Societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A., constatarea stării de insolvență și promovarea cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva acesteia

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d), art. 6 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (2) și art. 21² alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară adoptate în ședința din data de 26.11.2020, în cadrul căreia a fost analizată Nota privind aprobarea rezultatelor controlului periodic efectuat la Societatea Asigurare Reasigurare Asimed — S.A., cu sediul în București, sectorul 1, str. Gheorghe Lazăr nr. 8A, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/14.133/23.10.2003, cod unic de înregistrare R-15837027, înmatriculată în Registrul asiguraților cu nr. RA-053/18.02.2004, reprezentată în timpul controlului de către domnul Huică Laurențiu, în calitate de președinte al Consiliului de administrație, Procesul-verbal de control înregistrat la Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.) cu nr. SA-DSC/2.814/2.07.2020 și răspunsul societății la constatările menționate în Procesul-verbal de control nr. 95 din 22.07.2020, înregistrat la A.S.F. cu nr. RG/20.842/22.07.2020,

a constatat următoarele:

1. În Actul constitutiv al Societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. nu sunt detaliate responsabilitățile de bază ale Consiliului de administrație cu privire la aplicarea principiilor guvernantei corporative, contrar prevederilor art. 8 teza 1 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare. Deși există menționate anumite îndatoriri și atribuții ale Consiliului de administrație și în mod punctual ale președintelui acestuia, nu există detalii cu privire la atribuțiile Consiliului de administrație delegate conducerii executive, ci doar o mențiune la art. 17.4 din actul constitutiv privind posibilitatea delegării unor atribuții ale Consiliului de administrație către Comitetul de direcție executiv format din patru membri, respectiv directorul general, directorul economic, directorul subscriere, directorul managementul riscului.

Societatea nu a formulat obiecțiuni asupra constatării.

Prin urmare, având în vedere că în actul constitutiv al societății nu sunt detaliate responsabilitățile de bază ale Consiliului de administrație cu privire la aplicarea principiilor guvernantei corporative, au fost încălcate prevederile art. 8 teza 1 din Regulamentul nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

2. În regulamentul de organizare și funcționare al societății nu există nicio referire cu privire la comitetele instituite la nivelul societății (de exemplu, comitetul de audit) și nici mențiuni referitoare la:

— cadrul normativ intern de organizare și funcționare a societății, respectiv la propriile sale documente normative interne în baza cărora își desfășoară activitatea;

— existența/atribuțiile ofițerului de conformitate SB/FT desemnat în cadrul societății;

— existența/atribuțiile comitetului de audit instituit la nivelul societății;

— funcțiile critice existente în societate și/sau atribuțiile acestora;

— modalitatea în care se realizează circuitul informațiilor în cadrul societății;

— atribuțiile membrilor Consiliului de administrație, cu excepția președintelui Consiliului de administrație;

— atribuțiile celui de-al doilea conducător executiv declarat în organigrama societății ca făcând parte din conducerea executivă, fiind menționate doar atribuțiile directorului general;

— atribuțiile conducătorului compartimentului actuat din perspectiva regimului Solvabilitate II;

— existența funcției de conformitate — funcție critică prevăzută la art. 26 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și de asemenea nu s-au regăsit ca fiind detaliate atribuțiile specifice acestei funcții așa cum sunt prevăzute la art. 270 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II);

— atribuțiile specifice conducătorului compartimentului de audit intern — funcție-cheie, instituite prin cadrul de reglementare specific regimului Solvabilitate 2, respectiv atribuțiile prevăzute la art. 271 pct. 3 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Astfel, în procesul-verbal de control s-a reținut faptul că atât în actul constitutiv, cât și în regulamentul de organizare și funcționare al societății există prevederi/referiri ambigue și neactualizate din perspectiva cadrului legal specific regimului Solvabilitate 2, atribuțiile conducerii și ale funcțiilor-cheie/critice nu au fost detaliate/stabilite conform acestor cerințe și nu sunt corelate cu structura organizatorică (organigrama) existentă la nivelul societății, nu există detalii privind modalitatea în care se realizează circuitul informațiilor în cadrul societății și s-a constatat că societatea nu a adoptat măsuri corespunzătoare pentru alocarea adecvată și separarea corespunzătoare a responsabilităților și asigurarea unui sistem eficient de comunicare și de

transmitere a informațiilor, fiind încălcate astfel prevederile art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b) și e) din Regulamentul nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernare corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum și prevederile art. 26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni asupra constatării.

Prin urmare, având în vedere că atât în actul constitutiv, cât și în regulamentul de organizare și funcționare al societății există prevederi/referiri ambigue și neactualizate din perspectiva cadrului legal specific regimului Solvabilitate 2, atribuțiile conducerii și ale funcțiilor-cheie/critice nu au fost detaliate/stabilite conform cerințelor și nu sunt corelate cu structura organizatorică (organigrama) existentă la nivelul societății, nu există detalii privind modalitatea în care se realizează circuitul informațiilor în cadrul societății, se constată că societatea nu a adoptat măsuri corespunzătoare pentru alocarea adecvată și separarea corespunzătoare a responsabilităților și asigurarea unui sistem eficient de comunicare și de transmitere a informațiilor, fiind încălcate astfel prevederile art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b) și e) din Regulamentul nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernare corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

3. La data controlului, componența Consiliului de administrație a fost următoarea: domnul Huică Laurențiu — președinte CA, Stoica Septimiu — membru și Spirea Elena — membru. În data de 6.02.2017, doamna Spirea Elena, care a deținut funcția de director general și membru în Consiliul de administrație, a comunicat societății de asigurare că demisionează începând cu data de 1.04.2017.

Potrivit Certificatului constatator nr. 241.707/6.05.2020 emis de registrul comerțului, doamna Spirea Elena figurează în continuare ca administrator în societate, data expirării mandatului fiind 12.04.2020.

Cu referire la acest aspect societatea a furnizat următoarea explicație: „Situția doamnei Spirea Elena în societatea noastră este aceeași despre care v-am mai informat și cu alte ocazii (pe întreaga durată scursă de la demisia dumneaei și până azi). Nu mai există niciun raport juridic între ASIMED și Spirea Elena!”.

Din documentele prezentate cu referire la Consiliul de administrație a rezultat că activitățile Consiliului de administrație cu referire la anul 2018 au fost realizate în fapt de o singură persoană, respectiv de președintele Consiliului de administrație, domnul Huică Laurențiu.

Prin urmare, cu privire la Consiliul de administrație al societății, în procesul-verbal de control s-a concluzionat că, începând cu data de 1.04.2017, societatea nu deține un consiliu de administrație legal constituit conform cerințelor prevăzute la art. 137 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „societățile pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare sunt administrate de cel puțin 3 administratori”, iar societatea nu s-a asigurat astfel de îndeplinirea în mod eficient a responsabilităților ce îi revin consiliului potrivit cerințelor legale în vigoare fiind încălcate astfel prevederile art. 7 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea a obiectat asupra constatării, arătând următoarele: „Procesul de recrutare/selecție a unei persoane care să corespundă exigențelor legale pentru a îndeplini funcția de membru al Consiliului de administrație/director general/director adjunct al unei societăți de asigurare nu este un proces simplu, bazinul de recrutare nu este unul foarte larg, iar acest lucru nu se poate desfășura cu celeritate.

Amintim că în octombrie 2017 au avut loc interviuri profesionale la sediul A.S.F. pentru funcțiile de membru în Consiliul de administrație/director general, dar răspunsul A.S.F. ne-a parvenit la peste 1 (un) an și 3 luni, depășindu-se termenul legal. Această situație nu ni se poate imputa.”

Obiecțiunea societății cu privire la durata procesului de recrutare a unei persoane care să corespundă exigențelor legale pentru a îndeplini funcția de membru al Consiliului de administrație/director general/director adjunct al unei societăți de asigurare, precum și cu privire la primirea cu întârziere din partea A.S.F. a rezultatelor interviurilor organizate pentru funcțiile de membri în consiliul de administrație nu se susține, având în vedere că acest proces depinde în primul rând de modalitatea în care societatea înțelege să selecteze aceste persoane și răspundă solicitărilor autorității și totodată de modalitatea în care persoanele selectate au înțeles să se prezinte din punct de vedere profesional la interviurile organizate în acest sens.

Astfel, se constată că, începând cu data de 1.04.2017, societatea nu deține un consiliu de administrație legal constituit conform cerințelor prevăzute la art. 137 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „societățile pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare sunt administrate de cel puțin 3 administratori”, iar activitățile Consiliului de administrație cu referire la anul 2018 au fost realizate în fapt de o singură persoană, respectiv de președintele CA, domnul Huică Laurențiu, nefiind asigurată astfel cerința prevăzută la art. 7 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia: structura și componența consiliului unei entități reglementate sunt stabilite în conformitate cu cerințele legislației specifice aplicabile fiecărei categorii de entități reglementate, astfel încât acesta să își îndeplinească în mod eficient obligațiile ce îi revin.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei și retragerea autorizației de funcționare potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) și art. 163 alin. (3) lit. b) coroborat cu art. 110 alin. (1) lit. d) și e) din aceeași lege.

4. Toate acțiunile/deciziile în legătură cu activitatea societății au fost realizate/luate de Consiliul de administrație, respectiv de către domnul Huică Laurențiu, având în vedere că de la data de 1.04.2017 societatea nu are conducere executivă.

La data de 6.02.2017, doamna Spirea Elena, care a deținut funcția de director general și membru în Consiliul de administrație, a comunicat societății de asigurare că demisionează începând cu data de 1.04.2017.

Consiliul de administrație al societății a numit o altă persoană în calitate de membru al Consiliului de administrație și director general în data de 27.05.2017, solicitând A.S.F. aprobarea pentru pozițiile menționate. Societatea a transmis la A.S.F., în

completare, documentația solicitată de autoritate, conform adreselor înregistrate cu nr. RG/28.584/26.07.2017 (inclusiv organigrama societății), nr. RG/34.861/6.09.2017, nr. RG/38.135/4.10.2017 (inclusiv organigrama societății).

Potrivit organigramei societății transmise și înregistrate la A.S.F. cu nr. RG/28.584/26.07.2017, pentru pozițiile director general și director general adjunct s-a înscris mențiunea „în curs de recrutare”.

Prin Adresa înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/25.524/30.06.2017, societatea a solicitat aprobarea unei alte persoane pentru poziția de director general adjunct, persoană de drept înlocuitoare a directorului general. Ulterior, societatea a transmis la A.S.F., în completare, documentația solicitată de DRA, conform adreselor înregistrate cu nr. RG/33.961/30.08.2017, RG/34.862/6.09.2017, RG/35.374/11.09.2017, RG/38.628/9.10.2017 (în octombrie, inclusiv organigrama societății).

Prin Adresa înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/30.678/18.09.2018, societatea a solicitat A.S.F. comunicarea stadiului avizării celor două persoane desemnate, precum și stadiul avizării majorării capitalului social, conform documentelor depuse la A.S.F. cu nr. RG/9.015/22.03.2018.

A.S.F. comunică societății prin Adresa SA-DRA nr. 2722.10/25.01.2019 că persoana numită de acționari în funcția de director general adjunct, în cadrul interviului realizat de A.S.F. ca parte a procesului de evaluare a acesteia conform Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2015 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, nu a dovedit transparență, deschidere și cooperare, aspect relevant ce poate pune la îndoială îndeplinirea cerinței de integritate și bună reputație. Refuzul persoanei desemnate să ocupe funcția de director general adjunct de a răspunde întrebărilor adresate de către comisia de intervieware coroborat cu faptul că aceasta a solicitat în mod expres întreruperea interviului au condus la concluzia că s-a renunțat la solicitarea de aprobare înregistrată la A.S.F. cu nr. RG-25.524/30.06.2017 și completată prin adresele nr. RG-33.961/30.08.2017, nr. RG-34.862/6.09.2017 și nr. RG-38.628/9.10.2017.

Prin Cererea nr. 9/1.02.2019, înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/3.530/4.02.2019, societatea a solicitat aprobarea renunțării la autorizarea/avizarea persoanei desemnate să ocupe poziția de membru în Consiliul de administrație și director general.

Societatea a solicitat cu Cererea nr. 83/19.06.2019, înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/18.282/19.06.2019, aprobarea unei alte persoane în calitate de membru al Consiliului de administrație și director general.

Prin Decizia nr. 1.184/27.09.2019, A.S.F. a respins cererea întrucât societatea nu a răspuns solicitării autorității de completare a datelor, documentelor și informațiilor necesare evaluării în termenul legal.

Astfel, în procesul-verbal s-a constatat că, în fapt, societatea nu este condusă de cel puțin două persoane, iar deciziile semnificative nu au implicat cel puțin două persoane care să conducă efectiv societatea, înainte ca decizia să fie pusă în aplicare, fiind încălcate astfel prevederile art. 258 pct. 1 lit. (b) și pct. 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10.10.2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), precum și prevederile secțiunii 1: Cerințe generale de guvernare, orientarea 3 — Decizii semnificative, pct. 1.29 din anexa 1 Ghidul EIOPA-BoS-14/253 RO la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 35/2015 privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale.

Societatea a obiectat asupra constatării arătând următoarele: „Procesul de recrutare/selecție a unei persoane care să corespundă exigențelor legale pentru a îndeplini funcția de membru al Consiliului de administrație/director general/director adjunct al unei societăți de asigurare nu este un proces simplu, bazinul de recrutare nu este unul foarte larg, iar acest lucru nu se poate desfășura cu celeritate.

Amintim că în octombrie 2017 au avut loc interviuri profesionale la sediul A.S.F. pentru funcțiile de membru în Consiliul de administrație/director general, dar răspunsul A.S.F. ne-a parvenit la peste 1 (un) an și 3 luni, depășindu-se termenul legal. Această situație nu ni se poate imputa.”

Considerăm că obiecțiunea societății nu se susține, având în vedere că, așa cum rezultă din procesul-verbal, pe de o parte, societatea nu a răspuns la toate solicitările autorității de completare a datelor, documentelor și informațiilor necesare evaluării persoanelor propuse pentru pozițiile de conducere, iar, pe de altă parte, nu s-a asigurat că persoanele selectate/propuse corespund cerințelor unor astfel de funcții.

Prin urmare, se constată că de la data de 1.04.2017 societatea nu are conducere executivă, în fapt nefiind condusă de cel puțin două persoane, iar deciziile semnificative nu au implicat cel puțin două persoane care să conducă efectiv societatea, înainte ca decizia să fie pusă în aplicare, fiind încălcate astfel prevederile art. 258 pct. 1 lit. (b) și pct. 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10.10.2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), coroborate cu prevederile secțiunii 1: Cerințe generale de guvernare, orientarea 3 — Decizii semnificative, pct. 1.29 din anexa 1 Ghidul EIOPA-BoS-14/253 RO la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 35/2015 privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale, potrivit cărora:

Întreprinderile de asigurare și de reasigurare îndeplinesc toate cerințele următoare:

— „stabilirea, aplicarea și menținerea unor proceduri decizionale eficiente și a unei structuri organizatorice în cadrul căreia ordinea ierarhică este definită în mod clar, funcțiile și responsabilitățile sunt repartizate în mod clar, iar natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților desfășurate de întreprindere sunt luate în considerare în mod clar”;

— „întreprinderile de asigurare și de reasigurare se asigură că întreprinderea este condusă efectiv de cel puțin două persoane”;

— societatea „trebuie să se asigure că orice decizie semnificativă implică cel puțin două persoane care conduc efectiv întreprinderea, înainte ca decizia să fie pusă în aplicare”.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei și retragerea autorizației de funcționare potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) și art. 163 alin. (3) lit. b) coroborat cu art. 110 alin. (1) lit. d) și e) din aceeași lege.

5. Societatea Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. nu deține politici și proceduri interne corespunzătoare pentru a se asigura că persoanele care dețin funcții-cheie îndeplinesc în permanență cerințele de bună reputație și integritate.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că Societatea Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. nu deține politici și proceduri interne corespunzătoare pentru a se asigura că persoanele care dețin funcții-cheie îndeplinesc în permanență cerințele de bună reputație și integritate, fiind încălcate astfel prevederile art. 6 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 40.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

6. Cu Adresa înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/35.351/11.05.2016, Societatea Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. a transmis lista persoanelor care dețin funcțiile-cheie, precum și lista persoanelor care dețin funcțiile critice, respectiv:

Prin Adresa nr. RG/35.357/6.12.2019, precum și prin Adresa înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/12.420/24.04.2020, societatea a notificat A.S.F. că nu mai deține funcții critice.

Din interviurile avute cu deținătorii funcțiilor-cheie/critice pe parcursul controlului au rezultat următoarele:

Deținătorul funcției-cheie actuale nu realizează activitățile specifice funcției, acestea fiind realizate de persoana care deține funcția-cheie de management al riscului, în fapt încheie polițe de asigurare și operează încasări, pregătește ordine de plată, întocmește contractele de împrumut, această funcție fiind instituită doar formal în cadrul societății și nu este funcțională.

Deținătorul funcției-cheie audit intern nu are cunoștințe despre legislația Solvabilitate II aplicabilă societăților de asigurare și nu a putut explica de ce în planul de audit intern aferent anului 2018 a avut ca obiectiv verificarea marjei de solvabilitate și a fondului de siguranță — termeni specifici regimului Solvabilitate I în vigoare până la data de 31.12.2015, această funcție fiind instituită doar formal în cadrul societății și nu este funcțională.

Deținătorul funcției-cheie de conformitate nu a întocmit un plan de conformitate, nu are cunoștință despre Planul de conformitate al societății și nu are cunoștințe despre legislația specifică regimului Solvabilitate II aplicabilă societăților de asigurare, face parte din Comitetul de audit și a semnat Raportul Comitetului de audit intern aferent anului 2017 deși era în concediu de creștere copil, această funcție fiind instituită doar formal în cadrul societății și nu este funcțională.

Deținătorul funcției critice juridice nu reprezintă societatea în instanță, societatea fiind reprezentată doar de domnul Huică Laurențiu, nu are cunoștință de regimul de Solvabilitate II și nici de legislația aferentă. Deși au existat litigii în care societatea a fost implicată și de care aceasta nu a avut cunoștință/a aflat cu întârziere, în fapt nu îndeplinește atribuțiile specifice funcției critice juridice, această funcție fiind instituită doar formal în cadrul societății și nu este funcțională.

Deținătorul funcției critice tehnologia informației nu îndeplinește atribuțiile specifice acestei funcții.

Deținătorul funcției subscriere îndeplinește doar parțial atribuțiile specifice funcției critice subscriere.

Deținătorul funcției critice daune nu îndeplinește atribuțiile specifice, această funcție fiind asigurată în fapt de altă persoană; astfel, dosarele de daună se deschid de către un inspector asigurări, avizările de daună se înregistrează de către deținătorul funcției managementul riscului.

Societatea nu a realizat evaluarea funcțiilor-cheie (actuarială, conformitate, managementul riscului, audit intern) și nici a funcțiilor critice (subscriere, daune, juridic, IT) și nu s-a asigurat că deținătorii acestora dețin cunoștințele necesare, fiind încălcate astfel prevederile art. 6 și 30 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 27 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 258 pct. 1 lit. (e) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu a realizat evaluarea funcțiilor-cheie (actuarială, conformitate, managementul riscului, audit intern) și nici a funcțiilor critice (subscriere, daune, juridic, IT) și nu s-a asigurat că deținătorii acestora dețin cunoștințele necesare, fiind încălcate art. 30 din Regulamentul nr. 2/2016, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 27 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 258 pct. 1 lit. (e) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

7. Înlocuirea deținătorului funcției de conformitate în perioada 16.02.2018—31.12.2018 nu a fost una formalizată și nici nu a fost notificată la Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că înlocuirea deținătorului funcției de conformitate în perioada 16.02.2018—31.12.2018 nu a fost una formalizată și nici nu a fost notificată la Autoritatea de Supraveghere Financiară, fiind încălcate prevederile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

8. Societatea nu a pus la dispoziția echipei de control planurile de conformitate aferente anilor 2017 și 2018 și implicit nici rapoartele/informările înaintate conducerii societății cu privire la modul de îndeplinire a acțiunilor cuprinse în acestea.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu a pus la dispoziția echipei de control planurile de conformitate aferente anilor 2017 și 2018 și implicit nici rapoartele/informările înaintate conducerii societății cu privire la modul de îndeplinire a acțiunilor cuprinse în acestea, încălcând astfel prevederile art. 11 alin. (2) lit. c) din Regulamentul A.S.F. nr. 11/2016 privind activitatea de control periodic și inopinat desfășurată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

9. În cadrul deciziilor luate de Consiliul de administrație al societății nu s-au regăsit hotărâri/decizii de aprobare a unor proceduri privind identificarea conflictelor de interese, fapt pentru care se constată că la nivelul societății nu există instituite proceduri privind identificarea conflictelor de interese.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că în cadrul deciziilor luate de Consiliul de administrație al societății nu s-au regăsit hotărâri/decizii de aprobare a unor proceduri privind identificarea conflictelor de interese, fapt pentru care se constată că la nivelul societății nu există instituite proceduri privind identificarea conflictelor de interese, fiind încălcate astfel prevederile art. 34 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

10. În documentul Politici privind Sistemul de guvernanta asigurare reasigurare ASIMED — S.A. sunt făcute referiri la anumite anexe, deși în fapt nu există nicio anexă. De exemplu: „Alte documente și ghiduri relevante sunt listate în anexă (....)” (pag. 7) sau „Principala secțiune a documentului Politica de Risc furnizează informații cu privire la principiile de management al riscurilor și standarde minime pentru nivelurile de conducere. Informații mai detaliate, inclusiv template-uri, responsabilități și alte informații relevante se regăsesc în anexele prezentului document.” (pag. 2). Documentul acoperă activitatea următoarelor funcții: managementul riscului, „control intern”, audit intern și actuariat.

În cadrul Politicii privind managementul riscului sau într-un alt document nu sunt specificate limitele de toleranță la risc în cadrul tuturor categoriilor de risc relevante, deși se menționează că apetitul la risc al societății este defalcat în limite de toleranțe la risc pentru fiecare categorie de risc prevăzută în registrul riscurilor și că toate direcțiile și departamentele din cadrul societății vor primi limitele de toleranță la începutul fiecărui an financiar. În fapt, la nivelul societății nu a fost întocmit un registru al riscurilor.

Astfel, au fost încălcate prevederile secțiunii 4, Managementul riscului pct. 1.53 lit. d), orientarea 18 Politica privind managementul riscului din anexa nr. 1 Ghidul EIOPA EIOPA-BoS-14/253 RO la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 35/2015 privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale potrivit cărora: întreprinderea ar trebui să elaboreze o politică de management al riscului care cel puțin specifică limitele de toleranță la risc în cadrul tuturor categoriilor de risc relevante, în funcție de apetitul general de risc.

Nu a fost prezentată Politica de management al activelor și obligațiilor, cu toate că societatea susține în subcapitolul 22 „Managementul activelor și pasivelor și managementul riscului de lichiditate” din cadrul Politicii de managementul riscurilor că aceasta este instituită de către conducătorul departamentului economico-financiar.

Nu a fost prezentată Politica de investiții a societății, deși societatea susține în subcapitolul 21 „Investiții” din cadrul Politicii de managementul riscurilor că deține o astfel de politică.

Nu a fost prezentată Politica de management al riscului de lichiditate, deși societatea susține în subcapitolul 23 „Managementul activelor și pasivelor și managementul riscului de lichiditate” din cadrul Politicii de managementul riscurilor că deține o astfel de politică.

Societatea a inclus în politica sa privind managementul riscului aspecte privind managementul riscului operațional. În urma analizării subcapitolului destinat managementul riscului operațional, s-a constatat faptul că societatea nu a implementat cerințele minime prevăzute în secțiunea 4 Managementul riscului, pct. 1.56 lit. a)—c), orientarea 21 Politica privind managementul riscului operațional din anexa nr. 1 Ghidul EIOPA EIOPA-BoS-14/253 RO la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 35/2015 privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale.

În urma analizării subcapitolului destinat reasigurării, s-a constatat faptul că societatea nu a implementat cerințele minime prevăzute în secțiunea 4 Managementul riscului pct. 1.59 lit. a) și b), orientarea 22 Reasigurarea și alte tehnici de minimizare a riscurilor din anexa nr. 1 Ghidul EIOPA EIOPA-BoS-14/253 RO la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 35/2015 privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale.

Cu privire la strategia de afaceri pentru anul 2018 și bugetul de venituri și cheltuieli 2017 și 2018 s-a constatat faptul că aceste documente nu sunt aprobate de Consiliul de administrație, nu sunt nici măcar semnate de vreo persoană din cadrul societății sau înregistrate în evidența acesteia. Din analiza informațiilor cuprinse în documentele menționate anterior s-a constatat că strategia prezintă în mod formal niște orientări generale fără acțiuni și măsuri pentru structurile din cadrul societății. Conform documentului Politici privind guvernanta, „strategia de risc este parte integrantă a strategiei de afaceri a societății în ceea ce privește nevoia de capital necesară asigurării creșterii strategice și acoperirii tipurilor și categoriilor de riscuri asumate din punct de vedere strategic.”

Nici în strategia de afaceri și nici într-un alt document nu a fost identificată strategia de risc a societății.

Mai mult, conform aceleiași politici, strategia de risc trebuie evaluată în cadrul procesului anual ORSA. În raportul ORSA pentru anul 2018 nu au fost identificate referiri la strategia de risc a societății. Pe cale de consecință, funcția de management al riscului nu putea să alinieze politica privind managementul riscului cu strategia de risc a societății.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că politicile/procedurile societății cu referire la managementul riscului deținute de societate nu sunt corespunzătoare, fiind încălcate prevederile anexei nr. 1 Ghidul EIOPA EIOPA-BoS-14/253 RO la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 35/2015 privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale din 23.12.2015, secțiunea 4 Managementul riscului, pct. 1.53 lit. d), orientarea 18 Politica privind managementul riscului, pct. 1.56 lit. a)—c), orientarea 21 Politica privind managementul riscului operațional, pct. 1.59 lit. a) și b), orientarea 22 Reasigurarea și alte tehnici de minimizare a riscurilor din anexa nr. 1 Ghidul EIOPA EIOPA-BoS-14/253 RO la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 35/2015 privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 10.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

11. Datorită gradului ridicat de încărcare cu alte sarcini, deținătorul funcției de management al riscului nu a reușit să îndeplinească complet și corespunzător responsabilitățile specifice înscrise în ROF/fișa postului/politici privind guvernanta, fapt pentru care se constată că societatea nu a respectat prevederile art. 258 alin. (1) lit. (g) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, datorită gradului ridicat de încărcare cu alte sarcini, deținătorul funcției de management al riscului nu a reușit să îndeplinească complet și corespunzător responsabilitățile specifice înscrise în ROF/fișa postului/politici privind guvernanta, fapt pentru care se constată că societatea nu a respectat prevederile art. 258 pct. 1 lit. (g) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35,

conform cărora: întreprinderile de asigurare și de reasigurare îndeplinesc toate cerințele următoare: „[...] asigurarea faptului că atribuirea mai multor sarcini unor persoane și unități organizatorice nu împiedică sau nu riscă să împiedice persoanele în cauză să îndeplinească o anumită funcție într-un mod corect, onest și obiectiv”.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

12. Referitor la comitetul de audit s-a constatat faptul că, potrivit regulamentului acestui comitet, componența comitetului de audit intern este următoarea:

- Constantin Iacob — deținător funcție-cheie audit intern;
- Ionela Indrieș — deținător funcție-cheie conformitate;
- Denisa Stănică — deținător funcție critică reasigurare;
- Laurențiu Huică — administrator neexecutiv, dar în fapt și cu atribuții executive.

Astfel, din cei patru membri ai comitetului de audit, doar domnul Huică Laurențiu este administrator neexecutiv, însă, în fapt, acesta are atribuții executive, ceilalți membri de asemenea sunt persoane responsabile cu funcția-cheie de audit intern, funcția-cheie de conformitate și funcția critică de reasigurare.

Prin urmare, componența comitetului de audit nu este în conformitate cu prevederile art. 140² alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 30 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015 privind activitatea de audit financiar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Regulamentul comitetului de audit, care conține câteva mențiuni, nu este semnat/validat de membrii săi și nici aprobat de către Consiliul de administrație, nu are invocat vreun temei legal, nu stabilește atribuțiile comitetului, cel puțin la nivelul celor prevăzute de art. 34 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare, nu descrie modul de funcționare a comitetului, nu cuprinde referiri cu privire la obligația de raportare instituită potrivit prevederilor art. 35 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare, prin care comitetul de audit trebuie să transmită la A.S.F., în termen de 6 luni de la încheierea exercițiului financiar, raportul anual al comitetului de audit, semnat de către membrii acestuia, nu cuprinde referiri cu privire la obligația de întrunire a comitetului de audit ori de câte ori este necesar, dar cel puțin de două ori pe an, pentru analizarea raportului de audit și/sau a opiniei auditorului financiar cu privire la aspectele esențiale care rezultă din auditul financiar, precum și cu privire la procesul de raportare financiară și la recomandările măsurilor ce se impun, potrivit prevederilor art. 32 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit acestui regulament, comitetul de audit „verifică elaborarea planurilor de audit și conținutul funcției de audit, elaborează raportul de audit și îl prezintă trimestrial în cadrul ședințelor Consiliului de administrație, fapt pentru care membrii se întâlnesc trimestrial”.

Regulamentul mai prezintă componența comitetului de audit și o mențiune cu privire la schimbarea componenței comitetului cu „condiția ca întotdeauna în componență să se regăsească responsabilul cu funcția de audit căruia i se va garanta independența și autonomia în cadrul companiei”, care este contrară prevederilor legale, deoarece potrivit art. 140² alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, comitetul de audit și cel de remunerare sunt formate numai din administratori neexecutivi. Cel puțin un membru al comitetului de audit trebuie să dețină experiență în aplicarea principiilor contabile sau în audit financiar, iar potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare, comitetul de audit este format din membri neexecutivi ai consiliului de administrație și/sau de supraveghere și/sau din membri desemnați de adunarea generală a acționarilor, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Deși deținătorul funcției audit intern a afirmat în timpul întâlnirii-interviu că acest comitet de audit s-a întâlnit de 4 (patru) ori pe an, la solicitarea echipei de control al documentelor care să ateste acest fapt, respectiv procese-verbale ale ședințelor sau minute întocmite ca urmare a întâlnirilor, a afirmat că nu există aceste documente.

Având în vedere cele de mai sus, se constată că societatea a constituit în mod formal comitetul de audit; în fapt, acesta nu funcționează.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea a constituit în mod formal comitetul de audit; în fapt, acesta nu funcționează, iar componența acestuia nu este în conformitate cu prevederile art. 140² alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 30 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015 privind activitatea de audit financiar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Regulamentul comitetului de audit, care conține câteva mențiuni, nu este semnat/validat de membrii săi și nici aprobat de către Consiliul de administrație, nu are invocat vreun temei legal, în cadrul acestuia nu sunt stabilite atribuțiile comitetului cel puțin la nivelul celor prevăzute de art. 34 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare, nu descrie modul de funcționare a comitetului, nu cuprinde referiri cu privire la obligația de raportare instituită potrivit prevederilor art. 35 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare, prin care comitetul de audit trebuie să transmită la A.S.F., în termen de 6 luni de la încheierea exercițiului financiar, raportul anual al comitetului de audit, semnat de către membrii acestuia, nu cuprinde referiri cu privire la obligația de întrunire a comitetului de audit ori de câte ori este necesar, dar cel puțin de două ori pe an, pentru analizarea raportului de audit și/sau a opiniei auditorului financiar cu privire la aspectele esențiale care rezultă din auditul financiar, precum și cu privire la procesul de raportare financiară și la recomandările măsurilor ce se impun, potrivit prevederilor art. 32 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

13. Societatea nu a transmis la A.S.F. componența comitetului de audit și nici modificarea intervenită în perioada 15.02.2018—18.10.2019, nefiind respectate prevederile art. 30 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu a transmis la A.S.F. componența comitetului de audit și nici modificarea intervenită în perioada 15.02.2018—18.10.2019. Astfel, nu au fost respectate prevederile art. 30 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

14. Raportul anual al comitetului de audit aferent anului 2017 care se transmite la A.S.F. în termen de 6 luni de la încheierea exercițiului financiar a fost transmis la A.S.F. la data de 21.11.2018, peste termenul legal, încălcându-se astfel prevederile art. 35 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare, și este semnat de toți membrii comitetului, deși doamna Ionela Indrieș avea contractul de muncă suspendat, iar raportul aferent anului 2018 a fost transmis la A.S.F. la data de 28.06.2019 și este semnat doar de domnul Laurențiu Huică. Rapoartele comitetului de audit menționate anterior nu sunt aprobate de către Consiliul de administrație.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că Raportul anual al comitetului de audit aferent anului 2017 care se transmite la A.S.F. în termen de 6 luni de la încheierea exercițiului financiar a fost transmis la A.S.F. la data de 21.11.2018, peste termenul legal, încălcându-se astfel prevederile art. 35 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

15. Societatea nu deține un registru cu sistemele informatice, nu au fost prezentate documente privind efectuarea scanării de vulnerabilități și securitate în anul 2018, nu există un plan de răspuns la incidența de securitate informatică și nu a transmis la A.S.F. până la data de 31.03.2019 raportarea anuală cu indicatorii menționați în anexa nr. 4 aferentă anului 2018 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2018 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile autorizate/avizate/înregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu deține un registru cu sistemele informatice, nu au fost prezentate documente privind efectuarea scanării de vulnerabilități și securitate în anul 2018, nu există un plan de răspuns la incidența de securitate informatică și nu a transmis la A.S.F. până la data de 31.03.2019 raportarea anuală cu indicatorii menționați în anexa nr. 4 aferentă anului 2018, fiind încălcate astfel prevederile art. 3 alin. (1) teza a doua și alin. (3), art. 15 alin. (2) și (3), art. 17 alin. (1) și art. 49 lit. c) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2018 privind gestionarea riscurilor operaționale generate de sistemele informatice utilizate de entitățile autorizate/avizate/înregistrate, reglementate și/sau supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 10.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

16. Societatea a comunicat A.S.F. vacantarea funcției de director economico-financiar prin Adresa înregistrată cu nr. RG/18.281/19.06.2019 (ca urmare a solicitării A.S.F.), deși funcția era vacantă de la data de 31.08.2017. Referitor la funcția critică economico-financiară s-a constatat că societatea a externalizat o parte din activitatea specifică acestei funcții, fără ca acest aspect să fie notificat autorității contrar prevederilor art. 33 alin. (3) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora societățile notifică A.S.F. intenția de a externaliza funcții sau activități critice ori semnificative și evoluțiile semnificative ale funcțiilor sau activităților respective.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea a externalizat o parte din activitatea specifică funcției critice economico-financiare fără ca acest aspect să fie notificat autorității contrar prevederilor art. 33 alin. (3) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 10.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

17. Având în vedere lipsa evaluării funcțiilor-cheie și/sau critice, respectiv instituirea în mod formal a acestor funcții, nerealizarea atribuțiilor/responsabilităților prevăzute de cadrul legal în vigoare de către funcțiile-cheie și critice, de către conducerea administrativă alături de neasigurarea/inexistența conducerii executive, a unui cadru procedural conform cu cerințele legale în vigoare, în procesul-verbal s-a constatat că sistemul de guvernare existent la nivelul societății nu este unul adecvat și funcțional, nu este reprezentat în fapt de o structură organizatorică transparentă adecvată, în care responsabilitățile să fie alocate în mod clar, și nu se bazează în fapt pe proceduri interne corespunzătoare și nici pe funcțiile critice, cel puțin pe funcțiile actuarială, de management al riscului, de conformitate și de audit intern, considerate funcții-cheie, aspecte ce contravin prevederilor capitolului IV, secțiunea a 2-a Sistemul de guvernare, art. 26 — Sistemul de guvernare, alin. (1) lit. b)—d) și f) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care se poate concluziona că societatea nu mai îndeplinește una dintre condițiile de acordare a autorizației de funcționare, respectiv cea prevăzută la art. 21 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia societatea documentează modul în care va respecta cerințele privind sistemul de guvernare menționat la cap. IV secțiunea a 2-a.

Societatea a formulat obiecțiuni arătând următoarele: „Activitatea fiecărei funcții-cheie și a altei funcții s-a desfășurat și a funcționat în parametri normali. În acord cu prevederile alin. 31 din Directiva CE nr. 138/2015: O funcție constă în capacitatea administrativă de a îndeplini anumite sarcini de guvernare. Identificarea unei anumite funcții nu împiedică întreprinderea să hotărască în mod independent cum va organiza această funcție în practică, cu excepția cazului în care se specifică altfel prin prezenta directivă. Acest lucru nu ar trebui să conducă la cerințe prea împovărătoare, deoarece ar trebui să se țină seama de natura, amploarea și complexitatea activităților întreprinderii. Nu suntem de acord cu opinia echipei de control cu privire la caracterul formal al funcțiilor, atât timp cât pe aceste funcții sunt nominalizate persoane care au îndeplinit atribuțiile, lucru constatat și de echipa de control în procesul-verbal. Îndeplinirea acestor atribuții de către funcțiile din cadrul societății a condus la atingerea parametrilor: solvabilitate, profitabilitate, adică exact așteptările oricărui acționar.”

Societatea nu a obiectat decât asupra caracterului formal al funcțiilor instituite la nivelul societății, nu și cu privire la neîndeplinirea uneia dintre condițiile de acordare a autorizației de funcționare, respectiv cea prevăzută la art. 21 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia societatea documentează modul în care va respecta cerințele privind sistemul de guvernanță, având în vedere inclusiv principiul proporționalității.

Obiecția societății nu se susține, având în vedere că așa cum rezultă din procesul-verbal de control, pe de o parte, deținătorii funcțiilor-cheie și critice nu au făcut dovada deținerii cunoștințelor necesare, iar, pe de altă parte, nu și-au realizat activitățile specifice prevăzute de cadrul legal în vigoare. Mai mult, unii din deținătorii acestor funcții desfășoară sau au prevăzute atribuții în fișa postului de natură să conducă la apariția de conflicte de interese pentru care societatea nu deține proceduri specifice, iar din perspectiva cerințelor legale specifice regimului Solvabilitate 2 nu poate fi asigurat un management prudent al activității de asigurare.

Astfel, se constată că sistemul de guvernanță existent la nivelul societății nu este unul adecvat și funcțional, în fapt nu este reprezentat de o structură organizatorică transparentă adecvată, în care responsabilitățile să fie alocate în mod clar, și nu se bazează în fapt pe proceduri interne corespunzătoare și nici pe funcțiile critice, cel puțin pe funcțiile actuarială, de management al riscului, de conformitate și de audit intern, considerate funcții-cheie, fiind încălcate prevederile cap. IV secțiunea a 2-a — Sistemul de guvernanță, art. 26 — Sistemul de guvernanță, alin. (1) lit. b)—d) și lit. f) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, iar în consecință societatea nu mai îndeplinește una dintre condițiile de acordare a autorizației de funcționare, respectiv cea prevăzută la art. 21 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia societatea documentează modul în care va respecta cerințele privind sistemul de guvernanță menționat la cap. IV secțiunea a 2-a.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei și retragerea autorizației potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) și art. 163 alin. (3) lit. b) coroborat cu art. 110 alin. (1) lit. d) și e) din aceeași lege.

18. Cu referire la condițiile de asigurare aferente polițelor de acoperire a riscului de malpraxis ar putea exista un risc reputațional pentru societate datorat faptului că polițele de asigurare nu prevăd o perioadă extinsă de notificare a daunelor și nici o dată retroactivă de la care se acoperă daunele. Având în vedere că situațiile de malpraxis pot fi identificate deseori doar la un interval de timp mai mare, după ieșirea din valabilitate a poliței, este posibil ca acestea să nu mai fie acoperite de polițele de asigurare chiar și atunci când personalul medical a încheiat polițe de asigurare doar cu Asimed pe o perioadă îndelungată de timp. Astfel, personalul medical s-ar putea afla în situația să nu dețină în fapt o poliță de asigurare conform cerințelor art. 667 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, condițiile de asigurare pentru polițe de asigurare facultativă de sănătate pentru acoperirea cheltuielilor cu achiziționarea de medicamente conțin, pe de o parte, prevederi ambigue, iar, pe de altă parte, în cuprinsul acestora nu este precizat care este riscul asigurat, iar evenimentul asigurat nu este specificat în cuprinsul Condițiilor generale și/sau Condițiilor speciale.

Conform art. 2 din Condițiile speciale, o cotă procentuală (75% conform informațiilor furnizate de societate) din prima de asigurare plătită de asigurat/contractant se restituie în 24 de ore sub forma unor tichete valorice cu care se pot achiziționa medicamente din farmaciile afiliate (farmaciile sunt înscrise pe tichete).

Astfel, prin acordarea acestor tichete societatea nu a avut în vedere prevederile art. 2.199 alin. (1) din Codul civil, conform căroră „*Prin contractul de asigurare, contractantul asigurării sau asiguratul se obligă să plătească o primă asigurătorului, iar acesta din urmă se obligă ca, în cazul producerii riscului asigurat, să plătească o indemnizație, după caz, asiguratului, beneficiarului asigurării sau terțului păgubit*”.

La art. 3 din Condițiile speciale nu se specifică dacă tratamentul este ca urmare a unei boli sau a unui accident. În Condițiile generale se definește doar boala, nu și accidentul, ceea ce poate conduce la ideea că riscul acoperit este acela de îmbolnăvire. În plus, la art. 4 și la alte articole din Condițiile generale se face trimitere la riscul asigurat, dar acesta nu este precizat în cuprinsul condițiilor de asigurare, în mod clar și transparent, fără echivoc, astfel că în lipsa acestor informații interesul asiguraților poate fi prejudiciat.

Conform art. 2 din Condițiile speciale aferente polițelor de asigurare facultativă de sănătate, o cotă procentuală din prima de asigurare plătită de asigurat/contractant (75%) se restituie acestuia în 24 de ore sub forma unor tichete valorice cu care se pot achiziționa medicamente din farmaciile afiliate (farmaciile sunt înscrise pe tichete).

Societatea a comunicat echipei de control în data de 21.10.2019 (prin e-mail) faptul că tichetele de valoare se acordă contractantului pe bază de proces-verbal. Completarea numelui pe tichete, respectiv pe carnetul de asigurat o face fiecare angajat al contractantului.

Conform paginii autocopiative din carnetul de asigurat, pagină care se atașează tichetelor utilizate în farmacie, societatea are cunoștință despre numărul bonului fiscal. Societatea poate controla dacă s-au comercializat medicamente sau alte produse doar dacă solicită farmaciei să comunice exact ce anume s-a vândut în baza bonului fiscal.

Societatea nu poate verifica dacă într-adevăr asiguratul cumpără medicamentele pentru el sau pentru alte persoane. Societatea nu a explicat modul în care se asigură că despăgubirea se face doar pentru medicamentele necesare în urma unor evenimente incerte/imprevizibile și nu pentru medicamente cu scop preventiv, pentru boli cronice existente la momentul încheierii poliței sau produse care nu sunt medicamente (șampon, pastă de dinți etc.).

Societatea nu dispune de o situație centralizată sub forma unei baze de date a tichetelor acordate fiecărui contractant și angajat și a tichetelor returnate de farmacii, iar din discuțiile purtate de echipa de control cu reprezentantul societății a rezultat că aceasta ar putea fi întocmită, însă este extrem de laborioasă.

Echipa de control a selectat un eșantion de polițe subscrise în cursul anului 2018 pentru care s-a verificat dacă prima subscrisă și perioada de valabilitate a poliței evidențiate în sistemul informatic sunt aceleași cu cele înscrise pe poliță, astfel:

- SAN 2, SAN 11, SAN 14, SAN 16, SAN 19
- MPX D 1, MPX D 3352, MPX D 3355, N 599, MPX D 7474, MPX D 7031, MPX 849
- PRO 6, PRO 5, PRO 4, PRO 29, PRO 30

Pentru polița PRO 4 s-a constatat că în baza de date perioada de valabilitate este înregistrată ca fiind 14.03.2018—13.02.2019, iar pe poliță aceasta este 14.02.2018—13.02.2019. În data de 3.10.2019, via e-mail, societatea a comunicat că diferența dintre datele de început ale poliței s-ar putea datora unei erori umane. Această diferență nu ar trebui să aibă un impact material.

Având în vedere aspectele de mai sus, în procesul-verbal s-a constatat că măsurile adoptate la nivelul societății nu au fost corespunzătoare în vederea asigurării unei gestiuni adecvate a produselor de asigurare practicate de societate și, date fiind deficiențele, inadvertențele și neconformitățile cu prevederile Codului civil identificate cu privire la condițiile de asigurare care ar putea prejudicia interesul asiguraților, rezultă că, în cadrul sistemului de guvernare corporativă aplicat de societate, mecanismele de control intern ale societății nu au funcționat corespunzător și nu sunt adecvate, nefiind respectate astfel prevederile art. 4 alin. (2) lit. d) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernare corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, fiind totodată necesară revizuirea condițiilor aferente polițelor de asigurare facultativă de sănătate pentru acoperirea cheltuielilor cu achiziționarea de medicamente astfel încât să definească în mod clar și unic riscurile asigurate și beneficiile din asigurare în cazul producerii evenimentelor asigurate, să fie clare și fără echivoc, și să înlăture neconformitățile față de prevederile Codului civil, pentru ca interesul asiguraților să nu fie prejudiciat.

Societatea a obiectat asupra constatărilor, arătând următoarele: „Conținutul condițiilor de asigurare a fost aprobat în prealabil de structura specifică din cadrul A.S.F. atunci când societatea noastră a solicitat autorizarea pentru clasele respective. Clauza de retroactivitate pe care echipa de control o reclamă ca neregăsindu-se în cuprinsul condițiilor de asigurare nu reprezintă o obligativitate ca expresie a vreunei norme, legi. Contractul de asigurare este un contract de adeziune, un contract la ale cărui condiții un asigurat aderă.”

Societatea nu a obiectat decât asupra aspectelor legate de condițiile de asigurare și nu și cu privire la lipsa unei gestiuni adecvate a produselor de asigurare, iar această obiecțiune nu este întemeiată având în vedere cel puțin faptul că aprobarea la care face referire societatea în obiecțiuni datează încă din momentul autorizării ca asigurator în anul 2004, iar între timp din perspectiva cadrului legal aplicabil au survenit o serie de modificări legislative, dintre care amintim cele referitoare la Codul civil prin care se aduc modificări semnificative Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, obiecția societății nu schimbă concluzia echipei de control.

Astfel, se constată că măsurile adoptate la nivelul societății nu au fost corespunzătoare în vederea asigurării unei gestiuni adecvate a produselor de asigurare practicate de societate și, date fiind deficiențele, inadvertențele și neconformitățile față de prevederile legale identificate cu privire la condițiile de asigurare care ar putea prejudicia interesul asiguraților, rezultă că, în cadrul sistemului de guvernare corporativă aplicat de societate, mecanismele de control intern ale societății nu au funcționat corespunzător și nu sunt adecvate, nefiind respectate astfel prevederile art. 4 alin. (2) lit. d) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernare corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

19. Niciun document aflat în dosarele de daună nu este înregistrat în registratura societății, neputându-se stabili data transmiterii borderourilor către societatea Asimed, fiind încălcate astfel prevederile art. 4 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 33/2017 privind organizarea activității de arhivă la entitățile autorizate/avizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare. De exemplu, în Dosarul de daună nr. 31/2018 deschis în data de 19 ianuarie 2018 există mai multe borderouri date începând din 30 octombrie 2017 până în „31.11.2017”. Acestea figurează ca fiind transmise/predate în anul 2018 către Societatea Asimed și nu în anul 2017, potrivit datelor înscrise pe borderouri.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că niciun document aflat în dosarele de daună nu este înregistrat în registratura societății, fiind încălcate astfel prevederile art. 4 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 33/2017 privind organizarea activității de arhivă la entitățile autorizate/avizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

20. La data de 31.12.2018, societatea înregistrează în rezerva de daună un număr de 5 dosare de daună aferente clasei 13, pentru toate acestea fiind deschise acțiuni în instanță aflate în diferite faze procesuale. Echipa de control a analizat documentele transmise de societate aferente celor 5 dosare de daună, iar în cazul Dosarului de daună nr. 1/2018, având în vedere numărul părților din dosar (8) și valoarea pretențiilor, societatea nu a constituit rezerva la această valoare (5.787.264 lei/8 = 723.408 lei).

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (6) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 38/2015 privind rezervele tehnice constituite pentru activitatea de asigurare, modul de calcul al acestora în scopul întocmirii situațiilor financiare anuale și registrul special de evidență a activelor care le acoperă, în cazul pretențiilor de despăgubiri care fac obiectul unei acțiuni în instanță, rezerva de daune avizate se constituie și se menține la nivelul pretențiilor solicitate în instanță, în limita sumei asigurate, la care se adaugă și valoarea estimată a cheltuielilor totale de judecată.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că în cazul Dosarului de daună nr. 1/2018 societatea nu a constituit rezerva de daune la nivelul pretențiilor din instanță, fiind încălcate astfel prevederile art. 5 alin. (6) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 38/2015 privind rezervele tehnice constituite pentru activitatea de asigurare, modul de calcul al acestora în scopul întocmirii situațiilor financiare anuale și registrul special de evidență a activelor care le acoperă, care prevede că, în cazul pretențiilor de despăgubiri care fac obiectul unei acțiuni în instanță, rezerva de daune avizate se constituie și se menține la nivelul pretențiilor solicitate în instanță, în limita sumei asigurate, la care se adaugă și valoarea estimată a cheltuielilor totale de judecată.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

21. Echipa de control a solicitat situația dosarelor de daună aflate în rezervă la data de 31.12.2017 și la sfârșitul fiecărui trimestru din anul 2018. Societatea nu a putut pune la dispoziția echipei de control aceste situații aferente clasei de asigurări 2, ci un singur fișier operativ în excel, numit Daune clasa 2_2018.xlsx, care conținea următoarele: o filă în format excel pentru fiecare lună a anului 2018 în care au fost avizate daunele. Pe fiecare linie numărul dosarului de daună, contractantul, numărul poliței, valoarea inițială a rezervei, data avizării, dată fiecărei plăți, suma plătită și tipul instrumentului de plată.

Fișierul pus la dispoziția echipei de control în martie 2019 conținea și plățile de daună operate în perioada ianuarie—martie 2019, fapt pentru care s-a concluzionat că societatea nu ține o evidență lunară a situației daunelor.

Societatea nu evidențiază informații privind data producerii evenimentului pentru clasa de asigurare 2. Plățile se fac pentru o avizare/un set de borderouri transmise de către unitatea care administrează farmaciile și care conține mai multe tichete valorice pentru care bonurile fiscale pot să se fi emis în zile diferite, de-a lungul unei perioade de timp. Acest lucru împiedică societatea să construiască corect triunghiurile de daune în vederea estimării rezervei IBNR.

În urma analizării unui număr de 18 dosare de daună aferente clasei 2 de asigurări au fost constatate următoarele aspecte:

a) niciun dosar de daună nu conține o avizare de daună în format letric, așa cum este specificat în procedura de daune;

b) dosarele de daună sunt deschise/avizate doar în baza borderourilor transmise de către societatea care administrează/coordonează farmaciile, nefiind avizate de către asigurat, așa cum prevede procedura de daune, astfel:

(i) borderourile sunt transmise de fiecare farmacie în parte care eliberează medicamente asiguraților unității centrale (conform precizărilor reprezentanților societății), care le centralizează și le transmite asiguratorului în vederea solicitării despăgubirii;

(ii) de exemplu, pentru dosarul de daună nr. 9/2018 societatea nu a putut pune la dispoziția echipei de control paginile autocopiative din carnetul de asigurat. În data de 4.12.2019 societatea a explicat prin e-mail următoarele: „Despre borderourile 1625-1627 pot să vă spun că există absolut toate tichetele ștampilate de farmacia unde acestea au fost folosite și datele când au fost folosite, însă nu avem nicio pagină a carnetelor de asigurat, se pare ca farmacia nu le-a completat. Avem doar borderourile centralizatoare și tichetele cu seriile aferente descrise în borderouri.” Paginile autocopiative din carnetul de asigurat conțin numele asiguratului și ceea ce a fost achiziționat, adică mențiunea „medicamente”;

(iii) având în vedere că pagina autocopiativă este semnată și ștampilată de farmacist, societatea nu a putut furniza aceste pagini autocopiative pentru primul dosar selectat, arhivarea paginilor copiative se face separat de borderouri ceea ce face găsirea lor dificilă, aceste foi autocopiative nu arată decât numele persoanei care a cumpărat medicamente, nu și ce medicamente au fost cumpărate, echipa de control nu a solicitat societății să transmită paginile autocopiative pentru restul dosarelor de daună selectate;

c) niciun dosar de daună nu conține cerere de despăgubire, așa cum prevede procedura de daune;

d) dosarele de daună cu o valoare avizată peste 1.000 lei nu au viza juridică, așa cum prevede procedura de daune;

e) 13 dosare de daună sunt deschise/avizate după expirarea valabilității poliței de asigurare (dosarele cu numerele 9, 31, 50, 63, 79, 96, 107, 134, 140, 183, 208, 219, 224);

f) referatul de plată este singurul document care este semnat de o persoană din cadrul direcției Daune. Deși pe formular este menționat și numele reprezentantului departamentului economico-financiar, acesta nu a semnat niciun referat de plată;

g) având în vedere faptul că în baza unui set de borderouri depuse de farmacie se pot deschide/aviza mai multe dosare de daună, în majoritatea dosarelor de daună valoarea despăgubirii aprobată în referatul de plată nu este în concordanță cu valoarea înscrisă în borderourile atașate acestor referate, neexistând nicio mențiune/explicație în referatul de plată semnat de către reprezentantul/conducătorul departamentului Daune. Exemplu: în cazul Dosarului de daună nr. 50/2018 nu există o concordanță între suma aprobată la plată și valoarea plătită prin ordin de plată. În schimb, suma plătită este în concordanță cu valoarea borderoului atașat referatului de plată;

h) Dosarul de daună nr. 232/2017 avizat în data de 18.12.2017 și aprobat la plată cu suma de 6.570 lei are borderouri depuse în valoare de 14.750 lei. Plata despăgubirii a fost făcută cu un bilet la ordin în valoare de 23.097 lei, iar la detalii este menționat faptul că se plătesc borderourile lunilor septembrie — 6.345 lei, octombrie — 14.750 lei și noiembrie — 2.002,75 lei. Societatea a explicat că acest lucru se datorează faptului că o farmacie transmite borderourile de tichete, iar dosarul de daună este deschis pentru fiecare poliță pentru care societatea a primit tichete. Polițele sunt identificate în funcție de numărul tichetului de valoare și al procesului-verbal de predare-primire tichete de valoare ce se încheie la data încasării primei de asigurare;

i) există dosare de daună care conțin documente de plată care fac referire la alte dosare/borderouri decât cele aferente dosarului din care fac parte. De exemplu, la Dosarul de daună nr. 9/2018 valoarea aprobată este de 910 lei, borderourile depuse (nr. 7751, 7752 și 3750) sunt în valoare de 2.550 lei, iar ordinul de plată în valoare de 6.810 lei face referire la borderourile 118, 119 și 120;

j) societatea a înregistrat cu întârziere în contabilitate plata unor daune prin girarea unor bilete la ordin, după cum urmează:

(i) conform bazei de date operative Daune clasa 2_2018.xlsx, cu biletul la ordin BRDE3AD 0926866 emis în data de 18.04.2018, cu data scadenței 30.04.2018, girat de către SAR Asimed — S.A., în valoare de 23.250 lei, fără data girării, s-au plătit în 30.04.2018 dosarele de daună cu numerele 89/13.04.2018 — 6.410 lei, 90/13.04.2018 — 5.960 lei, 106/15.05.2018 — 7.280 lei și 107/15.05.2018 — 2.132 lei. În total s-au închis dosare de daună de 21.782 lei. Diferența plătită până la 23.250 lei de 1.468 lei a fost considerată diminuare a rezervei de daună RBNS totală, fără a fi alocată unui dosar individual de daună. Deși acest bilet la ordin a fost girat în aprilie 2018, a fost înregistrat ca plată de daune abia în decembrie 2018 datorită unei omisiuni;

(ii) conform bazei de date operative Daune clasa 2_2018.xlsx, cu biletul la ordin BRDE3AM 0698027 emis în data de 23.11.2018, girat în data de 26.11.2018 de SAR Asimed — S.A., în valoare de 14.120 lei, s-au plătit în data de 26.11.2018 dosarele de daună cu numerele 218/16.11.2018 — 680 lei și 219/16.11.2018 — 13.440 lei. Deși acest bilet la ordin a fost girat în noiembrie 2018, a fost înregistrat ca plată de daune abia în decembrie 2018;

k) societatea nu asigură o actualizare continuă a fișierului conținând evidența operativă a dosarelor de daună și nu este asigurată consecvența completării acestuia, astfel:

(i) în urma analizei fișierului Daune clasa 2_2018.xlsx, prezentat de societate în luna martie 2019, s-a constatat faptul că biletul la ordin nr. 926863 cu valoare totală de 8.650 lei nu a fost alocat pe dosarele de daună cu numerele 228 și 229, deși prin e-mail, în data de 21.10.2019, societatea a comunicat că această alocare a fost făcută. S-a constatat

că alocarea a fost într-adevăr făcută, însă ulterior închiderii balanței. Astfel, rezerva RBNS la 31.12.2018 a fost supraevaluată cu suma de 3.730,95 lei;

- (ii) biletul la ordin în valoare de 16.325 lei a stins 505 lei din Dosarul nr. 202, dar acest lucru nu este arătat separat în fișierul Daune clasa 2_2018.xlsx, iar plățile aferente dosarelor cu numerele 220 și 222 sunt arătate cu date diferite, 30.10.2018 și 27.12.2018;
- (iii) pentru dosarele cu numerele cuprinse între 240—244/2018 nu era completat tipul de instrument utilizat în efectuarea plății;

l) au fost identificate următoarele sume plătite în avans: 4.919,05 lei cu BO nr. 926863 și 8.510 lei cu BO nr. 182803, în total 13.429,05 lei. Explicațiile au fost furnizate de societate prin e-mail în data de 21.10.2019: „Dosarul de daună 213 a fost stins cu 8.582,05 lei (din alt BO) + 657,95 lei (din BO nr. 926870 de 10.097 lei); Dosarul nr. 214 a fost stins cu BO nr. 926870 (800 lei, deci rest 8.639,05 lei); Dosarul nr. 227 a fost stins cu BO nr. 926870 (7.570 lei, deci rest 1.069,65 lei, acest rest a fost alocat stingerii dosarului 228, pentru care a rămas de stins un rest de 3.350,95 lei; acest rest a fost stins cu BO nr. 926863 cu valoarea de 8.650 lei, rămânând un rest de 5.299,05 lei, mai departe, valoarea dosarului nr. 229 de 380 lei a fost stinsă cu restul de 5.299,05 lei, rezultând rest 4.919,05 lei, suma plătită în avans); pentru H. S.A. din BO nr. 182803, în valoare de 16.325 lei, s-a stins diferența de 505 lei rămasă în Dosarul nr. 202, iar cu restul rămas s-au stins dosarele cu numerele 220, 221 și 222, cu valoare cumulată de 7.310 lei. Rest din BO rămas = 8.510 lei, achitați în avans.”;

m) a fost identificată o sumă de 13.429,05 lei care a fost înregistrată ca o cheltuială privind daunele, fără însă să fie în realitate avizată vreoa daună;

n) societatea rambursează valoarea tichetelor de valoare fără a verifica dacă acestea au fost utilizate în timpul valabilității poliței. De exemplu, s-au identificat dosarele de daună deschise în 2018 cu numerele 9, 31, 50, 79, 96, 107, 117, 140, 208, 235, 224 pentru evenimente asigurate pe polițe emise în 2016. Acest lucru ar putea conduce la plata ex-gratia a unui număr semnificativ de daune.

Având în vedere deficiențele constatate cu privire la modul de gestionare a dosarelor de daună și lipsa unei evidențe corespunzătoare a rezervelor și plăților de daune realizate de societate, în procesul-verbal s-a constatat că societatea nu a asigurat păstrarea unei evidențe adecvate și ordonate a dosarelor de daună, datele privind cuantumul despăgubirilor datorate nu sunt înregistrate în evidența tehnică și contabilă a societății la timp și potrivit informațiilor rezultate din documentele justificative, în unele cazuri rezerva de daune aferentă nefiind constituită corespunzător, fiind încălcate astfel prevederile art. 258 pct. 1 lit. (i) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu deține o evidență corespunzătoare a rezervelor și plăților de daune realizate și nu a asigurat păstrarea unei evidențe adecvate și ordonate a dosarelor de daună, datele privind cuantumul despăgubirilor datorate nu sunt înregistrate în evidența tehnică și contabilă a societății la timp și, potrivit informațiilor rezultate din documentele justificative, în unele cazuri rezerva de daune aferentă nefiind constituită corespunzător, fiind încălcate astfel prevederile art. 258 pct. 1 lit. (i) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, conform cărora: „întreprinderile de asigurare și de reasigurare îndeplinesc [...] cerințele privind păstrarea unei evidențe adecvate și ordonate cu privire la activitatea și la organizarea internă a întreprinderii”.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

22. Recomandările auditorului financiar, aferente misiunii de audit statutar pentru anul 2017, prezentate în scrisoarea adresată conducerii societății se regăsesc și în scrisoarea adresată conducerii din anul următor, aferentă misiunii de audit statutar pentru anul 2018 (excepție făcând recomandarea nr. 7 cu privire la evidența activității desfășurate de intermediari), deși conform planului de măsuri adoptat de societate, termenul de realizare a recomandărilor auditorului extern a fost stabilit de societatea de asigurare la data de 31.12.2018 și la data de 28.02.2019 pentru recomandarea referitoare la manualul de politici contabile.

Termenul de realizare a recomandărilor aferente misiunii de audit statutar pentru anul 2018, conform planului adoptat, a fost stabilit de societate la data de 31.12.2019, însă din verificările efectuate s-a constatat că la data procesului-verbal, respectiv 2.07.2020, societatea nu a implementat recomandările referitoare la următoarele aspecte:

a) nedeținerea unui manual de politici contabile (emis în conformitate cu prevederile Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate ale entităților care desfășoară activitate de asigurare și/sau reasigurare aprobate prin Norma A.S.F. nr. 41/2015, cu modificările și completările ulterioare) aprobat de către Consiliul de administrație, precum și unei proceduri de aplicare a acestui manual, în conformitate cu pct. 571 din anexa la Norma A.S.F. nr. 41/2015, cu modificările și completările ulterioare, care prevede atât existența unui manual de politici contabile, cât și a unei proceduri de aplicare a acestui manual, coroborate cu prevederile art. 3 alin. (1) din Norma A.S.F. nr. 41/2015 potrivit cărora „Consiliul de administrație/membrii directoratului, conducătorul compartimentului economico-financiar sau persoanele desemnate potrivit legii ale societăților de asigurare și/sau reasigurare răspund potrivit responsabilităților și competențelor stabilite pentru întocmirea și aprobarea corespunzătoare a propriilor politici contabile conforme cu reglementările contabile”;

b) redactarea unor acte adiționale privind termene ferme de plată și/sau solicitarea de garanții pentru împrumuturile acordate entităților afiliate pentru care nu se dețin garanții, în cazul în care se constată dificultăți de lichidare;

c) nedeținerea unei proceduri automate de înregistrare, colectare și procesare a datelor și lipsa unei organizări automate a unor baze de date detaliate la nivel de poliță cu posibilitatea de export a informațiilor în evidența contabilă;

d) cu privire la creanțele din prime, planul de control intern nu conține misiuni de revizuire a acurateții datelor din bazele de date, iar cu privire la inventariere, societatea nu a emis proceduri proprii privind inventarierea elementelor de natura activelor, datoriilor, capitalurilor proprii și a tranzacțiilor privind activitatea de asigurare, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (4) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 32/2015 privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor, capitalurilor proprii și a tranzacțiilor privind activitatea de asigurare și de reasigurare ale asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare/reasigurare, nu a întocmit liste de inventariere pentru fiecare categorie de active, datorii și capitaluri proprii, atât în format letric, cât și în format electronic, în conformitate cu prevederile art. 6 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 32/2015, bazele de date referitoare la rezervele tehnice și subscrierea primelor de asigurare aferente contractelor/polițelor de asigurare încheiate nu sunt în conformitate cu prevederile art. 21 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 32/2015, dosarul de inventariere este incomplet, nu respectă prevederile art. 29 alin. (4) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 32/2015, în fapt, acesta conține o singură listă de inventariere, respectiv a plasamentelor în imobilizări corporale și clădirilor proprietate, listă de inventariere care nu este semnată de gestionar.

În procesul-verbal s-a constatat că măsurile asumate de conducerea societății pentru implementarea recomandărilor formulate de către auditorul financiar în scrisoarea către conducere pentru anul financiar 2017 și 2018 nu au fost realizate potrivit planului de măsuri transmis autorității de supraveghere, fapt pentru care se constată că, în cadrul sistemului de guvernanță corporativă aplicat de societate, mecanismele de control intern ale societății nu au funcționat corespunzător și nu sunt adecvate, nefiind respectate astfel prevederile art. 4 alin. (2) lit. d) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că măsurile asumate de conducerea societății pentru implementarea recomandărilor formulate de către auditorul financiar în scrisoarea către conducere pentru anii financiari 2017 și 2018 nu au fost realizate potrivit planului de măsuri transmis Autorității de Supraveghere Financiară, fapt pentru care se constată că, în cadrul sistemului de guvernanță corporativă aplicat de societate, mecanismele de control intern ale societății nu au funcționat corespunzător și nu sunt adecvate, nefiind respectate astfel prevederile art. 4 alin. (2) lit. d) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 40.000 lei, potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

23. Pentru evaluarea participațiilor deținute la N&F.L. — S.R.L. și H. — S.A., societatea nu a respectat prevederile art. 52 lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora societățile își evaluează activele la valoarea la care ar putea fi tranzacționate între contrapartide în cadrul unei tranzacții obiective, și ale art. 13 pct. 1 lit. (b), pct. 3 și 6 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Astfel, în cazul N&F.L. — S.R.L. participația ar trebui evaluată la nivelul capitalurilor proprii calculate conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, adică la nivelul de 70.091 lei, în loc de 444.440 lei, iar în cazul H. — S.A. participația ar trebui evaluată la nivelul capitalurilor proprii calculate conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, adică la nivelul de 0 lei în loc de 643.893 lei.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că, pentru evaluarea participațiilor deținute la N&F.L. — S.R.L. și H. — S.A., societatea nu a respectat prevederile art. 52 lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia societățile își evaluează activele la valoarea la care ar putea fi tranzacționate între contrapartide în cadrul unei tranzacții obiective, precum și prevederile art. 13 pct. 1 lit. (b), pct. 3 și 6 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) și f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei, potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

24. Societatea nu deține politici privind gestiunea riscurilor de investiții care să cuprindă:

a) măsurile ce trebuie luate de societate pentru a se asigura că investițiile respectă principiul „persoanei prudente” stabilit la art. 97 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare;

b) măsurile ce trebuie luate de societate pentru a se asigura că investițiile țin seama de natura activității întreprinderii, de limitele aprobate de toleranța la risc ale societății, de poziția de solvabilitate a societății și de expunerea la risc pe termen lung a acesteia;

c) evaluarea internă a riscului de credit al contrapărților de investiții.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu deține politici privind gestiunea riscurilor de investiții, fiind încălcate prevederile art. 260 pct. 1 lit. (c) punctele (i)—(iii) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei, potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

25. Societatea nu deține politici scrise prin care să se asigure că:

a) acordarea de credite are la bază criterii solide și bine definite și că procesul de aprobare, modificare, reînnoire și refinanțare a creditelor este clar stabilit;

b) dispune de metodologii interne care îi permit să evalueze riscul de credit al expunerilor față de debitori individuali și la nivel de portofoliu;

c) gestionarea și monitorizarea continuă a portofoliilor de împrumuturi, inclusiv pentru identificarea și gestionarea creditelor problematice și pentru efectuarea unor ajustări adecvate ale valorilor, funcționează prin intermediul unor sisteme eficiente.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu deține politici scrise cu privire la acordarea de împrumuturi, fiind încălcate prevederile art. 261 pct. 1 lit. (a)—(c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei, potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

26. Societatea a acordat anumite împrumuturi (identificate în procesul-verbal de control) pentru care, cu excepția celor acordate până în anul 2005, a stabilit rata de dobândă a împrumuturilor acordate la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României (B.N.R.) la data acordării. Doar în cazul împrumutului către R.C. — S.R.L., aceasta se actualizează atunci când nivelul dobânzii de referință a B.N.R. se modifică. Ratele de referință B.N.R. sunt egale cu cele de politică monetară, sunt votate de Consiliul

Băncii Naționale a României și utilizate pentru a împrumuta băncile comerciale pe termen foarte scurt, care aduc în garanție de obicei titluri de stat (în cadrul operațiunilor repo) cu scopul de a mări lichiditatea băncilor comerciale.

Nivelul dobânzii la care sunt acordate împrumuturile este mult prea mic pentru a asigura un echilibru între siguranța și profitabilitatea acestora, deoarece rata dobânzii nu este corelată cu riscul de credit la care este expusă societatea Asimed — S.A. Spre deosebire de operațiunile repo, împrumuturile acordate de către Asimed — S.A. sunt făcute către debitori care nu operează într-o piață reglementată din punctul de vedere al solvabilității, sunt acordate pe durate mai mari (de obicei între 1 an și 5 ani) și nu sunt garantate, iar atunci când sunt garantate, calitatea garanțiilor nu este la fel de bună ca cea a garanțiilor aduse în operațiunile repo (împrumuturile sunt garantate cu biletele la ordin care istoric s-a demonstrat că nu sunt încasate la scadență, de exemplu, biletul la ordin RBNC3AV 0282793, în valoare de 2.747.129,51 lei, scadent la 31.10.2014).

Societatea ar putea obține randamente nete mai mari, la un risc al investiției mult mai scăzut dacă ar deschide depozite bancare. Acest lucru este confirmat chiar de faptul că în cea mai mare parte depozitele bancare în sold la 31.12.2018 aduc o dobândă mai mare decât oricare dintre împrumuturile acordate, chiar și fără a ține cont de costurile de administrare a investițiilor.

În urma evaluării independente efectuate de către echipa de control s-a constatat că valoarea împrumuturilor determinată conform cerințelor de reglementare ale regimului Solvabilitate II ar trebui diminuată cu cel puțin 1.266.767 lei.

Astfel, în procesul-verbal s-a constatat că societatea nu a urmărit să asigure siguranța și profitabilitatea portofoliului de împrumuturi, contrar prevederilor art. 97 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

În data de 6.05.2020, societatea a comunicat prin e-mail că nu poate detalia exact cărui contract de împrumut le sunt aferente soldurile reprezentând dobânda acumulată aferent contractelor de împrumut încheiate cu H. — S.A. și O. — S.A. În data de 8.05.2020, prin e-mail, societatea a explicat suplimentar că „valorile dobânzilor aferente împrumuturilor au fost întotdeauna supuse auditului anual și nu au existat obiecții din partea acestora asupra ori valorilor, ori modalității de calcul, de altfel, exact aceeași metodă de calcul a fost aplicată și pentru evidențierea dobânzilor depozitelor bancare”. În lipsa unui calcul exact al dobânzii acumulate, societatea nu poate dovedi existența acesteia și, ca urmare, aceasta nu ar trebui recunoscută în bilanțul economic al societății.

Cu referire la împrumuturile acordate, având în vedere situația financiară a societăților comerciale cărora Asimed — S.A. a acordat împrumuturi, s-a concluzionat ca fiind improbabilă recuperarea acestora. Față de acest aspect, președintele Consiliului de administrație al societății a comunicat echipei de control următoarele: „Sunt de acord ca, în cazul în care debitorii societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. din contractele de împrumut acordate acestora se vor afla în imposibilitatea rambursării împrumuturilor, să preiau de îndată datoriile acestora către societatea amintită mai devreme.

Mai mult, datoriile împrumutaților sunt garantate cu bilete la ordin avalizate de mine, iar aceste bilete la ordin, printr-o procedură simplă, pot fi investite cu titlu executoriu.

Dau această declarație din proprie inițiativă și în scopul eliminării oricăror dubii ce ar putea plana asupra capacității societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. de a-și recupera creanțele ce decurg din contractele de împrumut.”

Societatea a formulat obiecțiuni arătând următoarele: „Asupra nivelului dobânzilor practice în cadrul contractelor de împrumut, echipa de control a avansat ipoteza că aceasta este prea mică, indicând ca fiind potrivit un nivel de cca 7%, nivel practicat în tranzacțiile REPO. Menționăm că societatea noastră a oferit împrumuturi cu caracter ocazional afiliatelor, la nivelul dobânzii de referință a B.N.R., din fonduri care nu erau atrase de la public. Atașăm prezentei o adresă a B.N.R. către societatea noastră emisă în 2004.

Considerăm că, din punct de vedere comercial, investițiile realizate de Asimed sunt realizate cu respectarea prevederilor legale, iar considerații asupra profitabilității acestora nu pot face decât obiectul unei impresii subiective.

Aprecierile făcute de echipa de control asupra investițiilor societății, în lipsa unor expertize din partea unui expert evaluator, autorizat ANEVAR, nu pot constitui decât impresii subiective, fără greutatea unor afirmații autorizate în speță.

De altfel, la fila 68, penultimul alineat, echipa de control recunoaște că NU are expertiza necesară și ne informează: «Având în vedere aspectele descrise mai sus este necesar ca societatea să recurgă la serviciile unui evaluator independent pentru evaluarea, în conformitate cu prevederile art. 267 pct. 3 din Regulamentul delegat 35/2015, împrumuturile acordate».

Deși echipa de control nu a putut evalua capacitatea avalistului biletelor la ordin cu care sunt garantate împrumuturile acordate de societate afiliatelor de a rambursa împrumuturile, aceasta, în lipsa deținerii unor informații exhaustive asupra patrimoniului deținut de avalist, totuși și-a exprimat părerea despre un subiect pe care nu îl cunoștea și pentru care nu avea expertiză certificată.

Referitor la affiliate, echipa de control a realizat o statistică a performanței financiare a acestora, dar, fără expertiza necesară, aceasta a omis să ia în considerare fondul de comerț al afiliatelor, or acest aspect subliniază caracterul pur subiectiv al afirmațiilor echipei de control în această speță. Anexăm prezentei o ofertă de achiziție a fondului de comerț (autorizații de funcționare a farmaciilor) al unei affiliate, doar ca exemplu pentru a susține că ceea ce se constată în procesul-verbal de control este pur subiectiv.

Ca exemplu despre lipsa de expertiză, aprecierea făcută de echipa de control față de capacitatea societății F.L.P. — S.R.L. de a rambursa împrumutul nu mai devreme de 3 ani (fila 64), vă atașăm în copie dovada plății făcută de aceasta azi, 22.07.2020, prin care este stins împrumutul, principal rămas de rambursat și dobânda.”

Obiecțiunile societății nu se susțin având în vedere următoarele: contrar celor afirmate de societate, echipa de control a avansat ipoteza că dobânzile practice de societate pentru împrumuturile acordate sunt tocmai la nivelul celor practice pentru împrumuturile REPO și sunt prea mici raportat la riscul de credit asumat de societate.

Echipa de control a constatat că nivelul de rată de dobândă de 6,94%, aferent creditelor noi acordate societăților nefinanciare, cu valoarea până la 1 milion echivalent euro inclusiv, cu perioada inițială fixă a ratei dobânzii mai mare de 1 an și mai mică de 5 ani, inclusiv acordate de băncile comerciale în decembrie 2018, este prea mic relativ la riscul de credit asumat de Asimed — S.A., având în vedere informațiile aflate la dispoziția echipei de control (grad de îndatorare, profitabilitate).

Echipa de control nu a impus un nivel de dobândă la care societatea Asimed — S.A. să acorde credite, ci a impus întocmirea și aplicarea unei proceduri pentru acordarea de credite.

Afirmația societății potrivit căreia acordarea de împrumuturi are caracter ocazional nu se susține având în vedere că societatea a avut în sold, în perioada 31.12.2015—31.12.2018, împrumuturi acordate către 9 societăți comerciale cu o valoare totală între 4,5—4,8 milioane lei, ceea ce reprezintă un nivel semnificativ din valoarea activelor totale ale Asimed — S.A.

Societatea nu a transmis adresa comunicată către B.N.R., ci doar un răspuns primit de la B.N.R. de către Asimed — S.A., din care se înțelege că s-au solicitat B.N.R. informații privind legalitatea acordării de împrumuturi unei societăți comerciale de către o persoană fizică asociat și/sau administrator al acesteia și nivelul dobânzii legale pentru obligațiile bănești.

Aceste două subiecte nu au nicio legătură cu acordarea de împrumuturi de către o societate de asigurare către o societate comercială. Ca urmare, răspunsul B.N.R. nu poate sprijini punctul de vedere al societății Asimed — S.A. În plus, răspunsul B.N.R. din data de 30.03.2004 face referiri la texte de lege care au fost abrogate până la data de 31.12.2017, respectiv Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară sau Ordonanța nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești.

Regimul de reglementare Solvabilitate II nu prevede obligativitatea evaluării împrumuturilor acordate de către un expert evaluator, autorizat ANEVAR. Echipa de control a solicitat evaluarea împrumuturilor de către un evaluator independent, nu neapărat autorizat ANEVAR, deoarece echipa de control a estimat doar o valoare maximă pe care ar putea-o avea împrumuturile și nu pentru că nu are calificarea necesară.

Având în vedere faptul că membrii echipei de control au studii superioare de specialitate în finanțe și contabilitate și unul din membrii echipei de control este actuar, dar și în baza experienței acestora, rezultă că echipa de control are cunoștințele necesare pentru a sesiza supraevaluarea împrumuturilor acordate de către societate.

În anexa la obiecțiuni, societatea a transmis un e-mail primit de către A.G. — S.A. de la un consultant, potrivit căruia societatea C. a făcut o ofertă fermă pentru achiziția autorizațiilor de funcționare a 9 dintre farmaciile deținute de H. — S.A. pentru valoarea de 1.890.000 EUR + TVA. E-mail-ul este datat 20 iulie 2020, după data procesului-verbal de control.

Soldul împrumuturilor către H. — S.A. este de 315.223 lei, reprezentând dobândă acumulată (din 1.266.767 lei ajustare împrumuturi), și a fost ajustată 100% deoarece societatea nu a putut pune la dispoziție un calcul justificativ al acesteia (și deci nu a putut dovedi existența dobânzii acumulate), dar și datorită faptului că vechimea debitului era mai mare de 3 ani.

Ulterior finalizării procesului-verbal de control s-a constatat că, în conformitate cu raportările financiare disponibile pe site-ul Ministerului de Finanțe, în anul 2019, H. — S.A. a înregistrat o pierdere de 3.135.182 lei, activul net al acesteia ajungând la valoarea negativă de 4.587.343 lei.

Așa cum este menționat și în procesul-verbal de control, în data de 15.05.2020 s-au solicitat o serie de informații concrete despre activitatea și patrimoniul societăților de asigurare împrumutate de către Asimed, la care societatea a furnizat următorul răspuns: „Sunt de acord ca, în cazul în care debitorii societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. din contractele de împrumut acordate acestora se vor afla în imposibilitatea rambursării împrumuturilor, să preiau de îndată datoriile acestora către societatea amintită mai devreme. Mai mult, datoriile împrumutaților sunt garantate cu bilete la ordin avalizate de mine, iar aceste bilete la ordin, printr-o procedură simplă, pot fi investite cu titlu executoriu. Dau această declarație din proprie inițiativă și în scopul eliminării oricărui dubii ce ar putea plana asupra capacității societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. de a-și recupera creanțele ce decurg din contractele de împrumut.”

Deși întrebările din data de 15.05.2020 nu făceau referire specific la H. — S.A., răspunsul dat de președintele Consiliului de administrație al societății a fost transmis și în timpul discuțiilor avute cu acesta la sediul societății despre creanțele pe care Asimed le are de la H. — S.A. și care au avut scadență 4.11.2014.

Cei mai mari debitori ai societății, R.C. — S.R.L. și A.H. — S.R.L., nu dețin farmacii, ca urmare este puțin probabil ca fondul de comerț al acestora și a cărui valoare nu este cunoscută să se datoreze deținerii unor autorizații de funcționare a farmaciilor.

Echipa de control a ajustat valoarea împrumutului către F.L.P. — S.R.L. cu doar 31.702 lei (din ajustarea totală de 1.266.767 lei a împrumuturilor). Rambursarea acestui împrumut s-a făcut în 22.07.2020, cu întârziere și după data transmiterii la societate a procesului-verbal. Data inițială de scadență a fost 7.03.2019, fiind prelungită prin act adițional până la 30.06.2020. Acest fapt arată că a fost dificil de estimat data de rambursare a împrumutului, în contextul în care acesta nu a fost acordat și prelungit în condiții obiective de piață („at arm's length”). În cadrul e-mail-ului din 15.05.2020 au fost adresate nu mai puțin de 7 întrebări despre patrimoniul F.L.P. — S.R.L., dovedind expertiza echipei de control, la care societatea nu a furnizat un răspuns.

Astfel, se constată că societatea nu a urmărit să asigure siguranța și profitabilitatea portofoliului de împrumuturi acordate (4.709.679 lei, inclusiv dobândă acumulată la 31.12.2018), contrar prevederilor art. 97 alin. (2) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

27. Societatea nu dispune de sisteme și controale eficiente pentru a se asigura că estimările în scopuri de evaluare a investițiilor sunt fiabile și corespunzătoare pentru a asigura respectarea art. 75 din Directiva 2009/138/CE, transpus în art. 52 în Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și nici de un proces pentru a confirma cu regularitate că datele de intrare ale modelului de evaluare sunt corespunzătoare și fiabile și de asemenea ar trebui să stabilească, să aplice, să mențină și să consemneze politici și proceduri clar definite pentru procesul de evaluare, care să cuprindă descrierea și definirea rolurilor și a responsabilităților personalului implicat în evaluare, modelele relevante și sursele de informații care trebuie utilizate.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu dispune de sisteme și controale eficiente pentru a se asigura că estimările în scopuri de evaluare a investițiilor sunt fiabile și corespunzătoare pentru a asigura respectarea art. 75 din Directiva 2009/138/CE, transpus în art. 52 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și nici de un proces pentru a confirma cu regularitate că datele de intrare ale modelului de evaluare sunt corespunzătoare și fiabile și, de asemenea, ar trebui să stabilească, să aplice, să mențină și să consemneze politici și proceduri clar definite pentru procesul de evaluare, care să cuprindă descrierea și definirea rolurilor și a responsabilităților personalului implicat în evaluare, modelele relevante și sursele de informații care trebuie utilizate, fiind încălcate astfel prevederile art. 267 pct. 1 și art. 267 pct. 2 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

28. În data de 11.05.2020, societatea a pus la dispoziția echipei de control 25 de bilete la ordin în valoare totală de 315.223 lei, emise de H. — S.A. și avalizate în nume personal de domnul Huică Laurențiu cu scopul de a garanta plata dobânzilor aferente contractelor de împrumut din anii 2004—2005, precum și 4 bilete la ordin emise de O. — S.A. avalizate de domnul Huică Laurențiu prin care O. — S.A. ar rambursa 154.000 lei reprezentând dobânda acumulată.

Avalizarea dobânzilor de plată datorate de H. — S.A., de către domnul Huică Laurențiu, aflate sub nivelul participațiilor deținute, coroborat cu imposibilitatea de plată de către societatea H. — S.A. este echivalentă cu deținerea de către Asimed — S.A. de acțiuni proprii.

Deținerea de către Asimed — S.A. de acțiuni proprii se justifică prin faptul că Asimed — S.A. a utilizat capital adus de către domnul Huică Laurențiu în calitate de acționar, pentru a împrumuta societatea H. — S.A., împrumut care prin neplata datoriei de către H. — S.A. s-a transformat în creanță față de domnul Huică Laurențiu.

Astfel, capitalul adus de investitor s-a reîntors la investitor sub forma unui împrumut către o societate. În cazul în care societatea Asimed suferă o pierdere, valoarea participațiilor domnului Huică în Asimed ar scădea, ceea ce ar putea conduce la dificultăți în plata datoriilor domnului Huică către Asimed.

În conformitate cu art. 63 lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, art. 71 pct. 1 lit. (o) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 și Recomandarea 13, pct. 1.59, lit. c) și pct. 1.60 din Ghidul privind clasificarea fondurilor proprii, aceste creanțe nu pot fi considerate un element constitutiv al rezervei de reconciliere.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că avalizarea dobânzilor de plată datorate de H. — S.A. (în valoare de 315.223 lei), de către domnul Huică Laurențiu, aflate sub nivelul participațiilor deținute, coroborat cu imposibilitatea de plată de către societatea H. — S.A., este echivalentă cu deținerea de către Asimed — S.A. de acțiuni proprii și nu pot fi considerate un element constitutiv al rezervei de reconciliere, fiind încălcate astfel prevederile art. 63 lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 71 pct. 1 lit. (o) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 și Recomandarea 13 pct. 1.59 lit. c) și pct. 1.60 din anexa nr. 4 EIOPA-BoS-14/168 RO Ghidul privind clasificarea fondurilor proprii la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 34/2015 privind cerințele cantitative stabilite de Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora aceste creanțe nu pot fi considerate un element constitutiv al rezervei de reconciliere.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) și f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

29. La data de 31.12.2018, societatea avea evidențiat în bilanțul solvabilitate II la poziția Receivables (trade, not insurance) suma de 2.343.667 lei, din care suma de 2.260.415 lei constând în creanțe de încasat (efecte de primit) aferente unor bilete la ordin în legătură cu anumite operațiuni de împrumut realizate cu societățile afiliate Asimed — S.A. (identificate în procesul-verbal de control), bilete la ordin avalizate în nume personal de către domnul Huică Laurențiu.

Prin urmare, în procesul-verbal s-a constatat că avalizarea creanțelor în valoare de 2.260.415 lei de către domnul Huică Laurențiu, aflate sub nivelul participațiilor deținute, coroborat cu imposibilitatea de plată de către societățile H. — S.A. și O. — S.A. este echivalentă cu deținerea de către Asimed — S.A. de acțiuni proprii. În conformitate cu prevederile art. 63 lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, art. 71 pct. 1 lit. (o) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 și Recomandarea 13 pct. 1.59 lit. c) și pct. 1.60 din anexa nr. 4 EIOPA-BoS-14/168 RO Ghidul privind clasificarea fondurilor proprii la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 34/2015 privind cerințele cantitative stabilite de Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale, cu modificările și completările ulterioare, aceste creanțe nu pot fi considerate un element constitutiv al rezervei de reconciliere.

În cazul în care aceste bilete la ordin nu pot fi încasate de la debitori va fi necesară o decizie a Consiliului de administrație a Societății Asimed — S.A., controlată tot de domnul Huică Laurențiu, pentru a se recupera creanța de la avalist, respectiv de la domnul Huică Laurențiu.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că avalizarea creanțelor decurgând din operațiuni de împrumut realizate de Asimed — S.A. către societățile afiliate acesteia, în valoare de 2.260.415 lei, de către domnul Laurențiu Huică, aflate sub nivelul participațiilor deținute, coroborat cu imposibilitatea de plată de către societățile H. — S.A. și O. — S.A., este echivalentă cu deținerea de către Asimed — S.A. de acțiuni proprii, fiind încălcate prevederile art. 63 lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 71 pct. 1 lit. (o) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 și Recomandarea 13 pct. 1.59 lit. c) și pct. 1.60 din anexa nr. 4 EIOPA-BoS-14/168 RO Ghidul privind clasificarea fondurilor proprii la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 34/2015 privind cerințele cantitative stabilite de Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora aceste creanțe nu pot fi considerate un element constitutiv al rezervei de reconciliere.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) și f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

30. Pentru creanțele, altele decât din asigurare, constituite în baza unor bilete la ordin emise de H. — S.A. și O. — S.A., avalizate de domnul Huică Laurențiu, scadente la datele de 4.11.2014, 31.12.2016 și 31.01.2017, nu s-au depus eforturi pentru a fi recuperate de la avalist. Astfel, se constată un conflict de interese între interesul acționarului, domnul Huică Laurențiu (de a nu executa avalistul), și cele ale asiguraților (care ar fi mai bine protejați dacă li s-ar asigura o mai bună protecție financiară prin constituirea de active, care ar aduce un randament mai bun și mai sigur, ar fi mai lichide sau ar avea un risc de credit mai scăzut).

Prin urmare, în procesul-verbal s-a constatat că societatea nu a respectat prevederile art. 258 pct. 5 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 coroborat cu prevederile art. 37 alin. (1) și art. 39 din Regulamentul nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu a respectat prevederile art. 258 pct. 5 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, potrivit căruia întreprinderile de asigurare și de reasigurare se asigură că există proceduri și procese eficiente pentru prevenirea conflictelor de interese, că sursele potențiale de conflicte de interese sunt identificate și că au fost stabilite proceduri pentru a se garanta faptul că persoanele implicate în aplicarea strategiilor și a politicilor întreprinderii cunosc originea posibilă a conflictelor de interese și modul în care asemenea conflicte trebuie tratate, coroborat cu prevederile art. 37 alin. (1) și art. 39 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

31. Societatea nu consemnează colectarea datelor și analiza calității acestora, alegerea ipotezelor utilizate în calculul rezervelor tehnice, selectarea și aplicarea metodelor actuariale și statistice de calcul al rezervelor tehnice, validarea rezervelor tehnice, ceea ce contravine prevederilor art. 265 pct. 1 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu consemnează colectarea datelor și analiza calității acestora, alegerea ipotezelor utilizate în calculul rezervelor tehnice, selectarea și aplicarea metodelor actuariale și statistice de calcul al rezervelor tehnice, validarea rezervelor tehnice, ceea ce contravine prevederilor art. 265 pct. 1 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu avertisment scris potrivit art. 163 alin. (2) lit. a) din aceeași lege.

32. Pentru linia de asigurări de sănătate, societatea construiește triunghiuri de daune plătite aferente ultimilor 9 ani de daune avizate. Această metodă nu poate fi considerată ca fiind o metodă actuarială utilizată în estimarea daunelor întâmplare, avizate după data raportării, deoarece aceste triunghiuri pot estima doar daunele insuficient avizate până la data raportării (IBNeR). Astfel, se constată că societatea nu a respectat prevederile art. 6 teza 3 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 38/2015 privind rezervele tehnice constituite pentru activitatea de asigurare, modul de calcul al acestora în scopul întocmirii situațiilor financiare anuale și registrul special de evidență a activelor care le acoperă.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Se constată că pentru linia de asigurări de sănătate societatea construiește triunghiuri de daune plătite aferente ultimilor 9 ani de daune avizate. Această metodă nu poate fi considerată ca fiind o metodă actuarială utilizată în estimarea daunelor întâmplare, avizate după data raportării, deoarece aceste triunghiuri pot estima doar daunele insuficient avizate până la data raportării (IBNeR).

Astfel, se constată că societatea nu a respectat prevederile art. 6 teza 3 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 38/2015 privind rezervele tehnice constituite pentru activitatea de asigurare, modul de calcul al acestora în scopul întocmirii situațiilor financiare anuale și registrul special de evidență a activelor care le acoperă, potrivit căreia în calculul rezervei pentru riscuri neexpirate se vor folosi metode actuariale.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu avertisment scris potrivit art. 163 alin. (2) lit. a) din aceeași lege.

33. În urma efectuării reconcilierii fișierelor de calcul al celei mai bune estimări a datoriilor cu bilanțul economic am constatat faptul că societatea nu a inclus în rezervele tehnice valoarea fluxurilor de numerar aferente daunelor întâmplare și neavizate la data raportării, deși acestea au fost calculate, societatea încălcând astfel prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, în urma reconcilierii fișierelor de calcul al celei mai bune estimări a datoriilor cu bilanțul economic, s-a constatat faptul că societatea nu a inclus în rezervele tehnice valoarea fluxurilor de numerar aferente daunelor întâmplare și neavizate la data raportării, deși acestea au fost calculate, societatea încălcând astfel prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu avertisment scris potrivit art. 163 alin. (2) lit. a) din aceeași lege.

34. Societatea nu estimează o rezervă pentru cheltuieli nealocate de instrumentare a daunelor. Utilizând o rată de 3—4% din cea mai bună estimare a rezervelor de daună, reprezentând o medie a pieței, estimăm că impactul în rezervele tehnice la 31.12.2017 și la 31.12.2018 ar fi de aproximativ 5.600 lei.

Ca urmare a acestui fapt, s-a constatat că societatea nu a respectat prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Proiecția fluxurilor de trezorerie utilizată la calcularea celei mai bune estimări ține cont de toate fluxurile de intrare și de ieșire necesare acoperirii obligațiilor pe toată durata de viață a acestora”.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu estimează o rezervă pentru cheltuieli nealocate de instrumentare a daunelor, încălcând astfel prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Proiecția fluxurilor de trezorerie utilizată la calcularea celei mai bune estimări ține cont de toate fluxurile de intrare și de ieșire necesare acoperirii obligațiilor pe toată durata de viață a acestora”.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu avertisment scris potrivit art. 163 alin. (2) lit. a) din aceeași lege.

35. Rezerva de primă este subestimată la 31.12.2017 cu 169.000 lei și la 31.12.2018 cu 107.435 lei, reprezentând fluxuri de numerar de ieșire aferente cheltuielilor administrative, fapt pentru care se constată că societatea nu a respectat prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că rezerva de primă este subestimată la 31.12.2017 cu 169.000 lei și la 31.12.2018 cu 107.435 lei, reprezentând fluxuri de numerar de ieșire aferente cheltuielilor administrative, fapt pentru care se constată că societatea nu a respectat prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Proiecția fluxurilor de trezorerie utilizată la calcularea celei mai bune estimări ține cont de toate fluxurile de intrare și de ieșire necesare acoperirii obligațiilor pe toată durata de viață a acestora”.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 20.000 lei potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

36. Societatea consideră că factorul PVFP din formula rezervei de primă este 0 lei. Societatea ar trebui să considere PVFP ca fiind valoarea creanțelor de la asigurați neajunse la scadență la data raportării. Impactul în rezerve tehnice nu a fost estimat întrucât societatea nu a putut pune la dispoziție un detaliu la nivel de poliță a scadențelor primelor de asigurare la 31.12.2018. Impactul în fondurile proprii ar trebui să fie scăzut, în sensul creșterii acestora atunci când produsele de asigurare sunt profitabile și în sensul descreșterii acestora atunci când produsele de asigurare produc pierderi. Ca urmare a acestui lucru, s-a constatat că societatea nu a respectat prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea consideră că factorul PVFP din formula rezervei de primă este 0 lei, deși ar fi trebuit să considere PVFP ca fiind valoarea creanțelor de la asigurați neajunse la scadență la data raportării, fiind încălcate astfel prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Proiecția fluxurilor de trezorerie utilizată la calcularea celei mai bune estimări ține cont de toate fluxurile de intrare și de ieșire necesare acoperirii obligațiilor pe toată durata de viață a acestora.”

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu avertisment scris potrivit art. 163 alin. (2) lit. a) din aceeași lege.

37. Societatea nu a inclus în măsura de volum pentru prime necâștigate și valoarea primelor încasate în avans, înregistrate în contul #474. Ca urmare a acestui lucru, s-a constatat că societatea nu a respectat prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea nu a inclus în măsura de volum pentru prime necâștigate și valoarea primelor încasate în avans, încălcând astfel prevederile art. 54 alin. (4) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Proiecția fluxurilor de trezorerie utilizată la calcularea celei mai bune estimări ține cont de toate fluxurile de intrare și de ieșire necesare acoperirii obligațiilor pe toată durata de viață a acestora.”

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu avertisment scris potrivit art. 163 alin. (2) lit. a) din aceeași lege.

38. Din verificările efectuate de echipa de control a rezultat faptul că la 31.12.2018 societatea a calculat și raportat capacitatea de absorbție a pierderilor impozitelor amânate la nivelul sumei de 480.705,58 lei, iar la data de 31.12.2019 valoarea acesteia este de 635.312 lei.

Având în vedere că societatea nu dispune o analiză de recuperabilitate a acestei sume, impactul acestora asupra cerinței de capital de solvabilitate conduce la creșterea SCR pentru anul 2018 la valoarea de 3.004.413 lei, iar la data de 31.12.2019 la valoarea de 3.970.700 lei.

Ținând cont de constatările cu privire la elementele de active și datorii înregistrate de societate în bilanțul Solvabilitate II la data de 31.12.2018, respectiv ajustările realizate asupra acestora, rezerva de reconciliere, fondurile proprii eligibile să acopere cerința minimă de capital și cerința de solvabilitate se prezintă astfel:

— lei —

	Valoare raportată la 31.12.2018	Ajustări	Valoare recalculată la 31.12.2018
Fonduri proprii de bază			
Capital social	15.285.000		15.285.000
Rezerva de reconciliere	2.566.586	(4.224.279)	-1.657.693
Excedentul activelor asupra datoriilor	18.590.544	(1.963.884)	15.887.702
Acțiuni proprii	0	(2.260.415)	(2.260.415)
Alte fonduri proprii de bază	(15.285.000)	0	(15.285.000)
Total fonduri proprii de bază după deduceri	17.851.586	(4.224.279)	13.627.307
Fonduri proprii disponibile și eligibile			
Total Fonduri proprii disponibile să acopere SCR	17.851.586	(4.224.279)	13.627.307
Total Fonduri proprii disponibile să acopere MCR	17.851.586	(4.224.279)	13.627.307
Total Fonduri proprii eligibile să acopere SCR	17.851.586	(4.224.279)	13.627.307
Total Fonduri proprii eligibile să acopere MCR	17.851.586	(4.224.279)	13.627.307
SCR	2.523.707	480.706	3.004.413
MCR	17.266.050	0	17.266.050
Grad de acoperire SCR cu fonduri proprii eligibile	707%	-253%	454%
Grad de acoperire MCR cu fonduri proprii eligibile	103%	-24%	79%

Așa cum rezultă din bilanțul Solvabilitate II la data de 31.12.2019, în ceea ce privește împrumuturile și creanțele (efecte de primit) analizate în procesul-verbal de control nu există modificări semnificative în sensul recuperării acestora, prin urmare s-a estimat inclusiv impactul la această dată asupra fondurilor proprii eligibile deținute de societate, valoarea estimată a acestora devenind astfel 15,1 milioane lei, iar gradul de acoperire al cerinței minime de capital (MCR) devine 87% și al cerinței de capital de solvabilitate (SCR) recalculată devine 380%.

Astfel, în procesul-verbal s-a constatat că la data de 31.12.2018 și 31.12.2019 societatea nu deține suficiente fonduri proprii eligibile pentru acoperirea cerinței minime de capital, contrar prevederilor art. 95 alin. (1) lit. d) pct. (ii) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit prevederilor art. 100 alin. (2) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, societatea are următoarele obligații: „în termen de o lună de la data constatării situației [...], societățile transmit A.S.F. spre aprobare un plan de finanțare pe termen scurt pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii de bază eligibile care acoperă MCR sau pentru modificarea profilului de risc, astfel încât, în termen de 3 luni, MCR să fie din nou respectată”.

Societatea nu a formulat obiecțiuni, iar ulterior, prin adresele înregistrate la A.S.F. cu nr. RG 25.521/31.08.2020 și RG/28.401/30.09.2020, societatea a comunicat că R.C. — S.R.L. a restituit parțial din împrumuturile acordate acesteia de către societatea Asimed — S.A., respectiv suma de 250.000 lei. Deși această sumă conduce la creșterea fondurilor proprii eligibile să acopere MCR, influența asupra gradului de acoperire este nesemnificativă (aproximativ 1%) și nu schimbă constatarea din procesul-verbal de control.

Astfel, se constată că la data de 31.12.2018 și 31.12.2019 societatea nu deține suficiente fonduri proprii eligibile pentru acoperirea MCR, contrar prevederilor art. 95 alin. (1) lit. d) pct. (ii) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, gradul de acoperire fiind de 79%, respectiv 87%.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei și retragerea autorizației potrivit art. 163 alin. (2) lit. b) și art. 163 alin. (3) lit. b) coroborat cu art. 110 alin. (1) lit. d) și lit. e) din aceeași lege.

39. Potrivit balanțelor de verificare lunare, precum și a explicațiilor societății, baza de calcul pentru primele brute încasate, în vederea stabilirii contribuției pentru taxele datorate A.S.F., conform calculului societății, s-a determinat astfel: rulajul creditor al contului 401 „Decontări privind primele de asigurare” minus rulajul debitor al contului 402 „Prime anulate și de restituit”. Pentru determinarea bazei de calcul, societatea nu a ținut cont de primele de asigurare încasate și înregistrate de societate, în anumite luni, în contul 474 „Venituri înregistrate în avans”.

Stabilirea debitelor suplimentare s-a efectuat de către echipa de control în conformitate cu prevederile art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 165 și 167 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, s-a constatat că societatea a calculat eronat și a virat cu întârziere, în anumite luni (identificate în procesul-verbal de control), obligațiile datorate autorității de supraveghere, fiind încălcate de către societate prevederile art. 4 și art. 5 alin. (1) din Normele privind cuantumul și termenul de plată a taxei de funcționare datorate de asigurați și de brokerii de asigurare puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 11/2009 și art. 12 alin. (2) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară, republicat, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 8 alin. (14) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea a calculat eronat și a virat cu întârziere, în anumite luni, obligațiile datorate autorității de supraveghere, constând în contribuția pentru exercitarea supravegherii și controlului activității de asigurări generale, mai puțin activitatea de asigurări RCA, fiind încălcate prevederile art. 4 și art. 5 alin. (1) din Normele privind cuantumul și termenul de plată a taxei de funcționare datorate de asigurați și de brokerii de asigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 11/2009 și art. 12 alin. (2) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară, republicat, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 8 alin. (14) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu avertisment scris potrivit art. 163 alin. (2) lit. a) din aceeași lege.

40. Potrivit balanțelor de verificare lunare, precum și a explicațiilor societății, baza de calcul pentru primele brute încasate, în vederea stabilirii contribuției pentru taxele datorate A.S.F., conform calculului societății, s-a determinat astfel: rulajul creditor al contului 401 „Decontări privind primele de asigurare” minus rulajul debitor al contului 402 „Prime anulate și de restituit”. Pentru determinarea bazei de calcul, societatea nu a ținut cont de primele de asigurare încasate și înregistrate de societate, în anumite luni, în contul 474 „Venituri înregistrate în avans”.

Stabilirea debitelor suplimentare s-a efectuat de către echipa de control în conformitate cu prevederile art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 165 și 167 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, s-a constatat că societatea a calculat eronat și a virat cu întârziere obligațiile datorate autorității de supraveghere, fiind încălcate de către societate prevederile art. 3 alin. (1) și (2) și art. 4 alin. (1) din Norma privind Fondul de garantare pusă în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 10/2009, raportat la prevederile art. 60 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în vigoare la momentul săvârșirii faptei, și la prevederile art. 3 și 6 coroborat cu art. 28 alin. (3) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților.

Societatea nu a formulat obiecțiuni.

Astfel, se constată că societatea a calculat eronat și a virat cu întârziere obligațiile constând în contribuțiile datorate la fondul de garantare a asiguraților, fiind încălcate prevederile art. 3 alin. (1) și (2) și art. 4 alin. (1) din Norma privind Fondul de garantare, pusă în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 10/2009, raportat la prevederile art. 60 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în vigoare la momentul săvârșirii faptei, și la prevederile art. 3 și 6 coroborat cu art. 28 alin. (3) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu avertisment scris potrivit art. 163 alin. (2) lit. a) din aceeași lege.

Situația centralizată privind obligațiile datorate către A.S.F., a dobânzilor și penalităților de întârziere, precum și a penalităților de nedeclarare, calculate pentru perioada 1.01.2014—31.12.2018 pentru contribuția pentru exercitarea supravegherii și controlului activității de asigurări generale, mai puțin activitatea de asigurări RCA (taxa de funcționare), și pentru perioada 1.01.2014—31.07.2015 pentru contribuția datorată de asigurați Fondului de garantare a asiguraților, se prezintă după cum urmează:

— lei —

Obligație	Datorat	Achitat	Diferențe de recuperat	Dobânzi de plată	Penalități de plată	Penalități de nedeclarare	Datorat de plată	Penalități plătite	Sume de recuperat	Total datorat
taxă funcționare	20.569	20.654	84,70	66,55	3,28	246,54	231,67	34	0	197,67
fond garantare	18.189	18.690	500,77	4,34	2,90	0	0	0	493,53	0
TOTAL	38.758	39.344	585,47	70,89	6,18	246,54	231,67	34	493,53	197,67

Societatea Asimed — S.A. a plătit, în timpul controlului, majorări și penalități în cuantum de 197,67 lei cu O.P. nr. 188/1.07.2020.

Având în vedere faptul că societatea a achitat în plus suma de 493,53 lei, reprezentând contribuția la fondul de garantare, aceasta poate proceda la regularizarea acesteia conform prevederilor art. 43 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

41. Având în vedere constatarea că la data de 31.12.2018 și 31.12.2019, societatea nu deține suficiente fonduri proprii eligibile pentru acoperirea cerinței minime de capital (MCR), devin incidente prevederile art. 100 alin. (2) și art. 102 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora *„în termen de o lună de la data constatării situației [...], societățile transmit A.S.F. spre aprobare un plan de finanțare pe termen scurt pentru restabilirea nivelului fondurilor proprii de bază eligibile care acoperă MCR sau pentru modificarea profilului de risc, astfel încât, în termen de 3 luni, MCR să fie din nou respectată. Planul de finanțare [...] trebuie să reflecte documentat cel puțin următoarele:*

- a) estimarea cheltuielilor de administrare, în special a cheltuielilor generale curente și a comisioanelor;
- b) estimarea veniturilor și a cheltuielilor legate de activitatea directă, de acceptările și de cedările în reasigurare;
- c) un bilanț previzional;
- d) estimarea resurselor financiare care urmează să acopere rezervele tehnice, SCR și MCR;
- e) politica privind reasigurarea.”

Potrivit raportului final EIOPA-BoS-15/052 din 27 martie 2015 privind consultarea publică nr. 14/062 privind avizul către Comisia Europeană ca răspuns la cererea de consiliere privind planul de redresare, schema financiară și competențele de supraveghere în condițiile financiare deteriorate:

„Un plan de redresare sau un sistem de finanțare necesită aprobarea organismului administrativ, de conducere sau de supraveghere (denumit în continuare «AMSB») înainte de a fi prezentat autorității de supraveghere. Ar trebui furnizate dovezi de sprijin autorității de supraveghere pentru a arăta aprobarea planului de redresare sau a schemei de finanțare de către AMSB și dacă există vreo îngrijorare înainte de aprobare.”

Conform art. 2 lit. f), g) și x) din Regulamentul A.S.F. nr. 1/2019 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară:

- structură de conducere — membrii consiliului și conducerea executivă/conducerea superioară;
- consiliu — consiliul de administrație, în cazul administrării în sistemul unitar, consiliul de supraveghere, în cazul administrării în sistemul dualist;
- conducere executivă/conducere superioară — persoane care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii structurilor statutare ale entității reglementate, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea curentă a acesteia și au competența de a angaja răspunderea societății, respectiv directorii, în cazul administrării în sistem unitar, sau directoratul, în cazul administrării în sistem dualist; nu se includ în această categorie persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor și a sediilor secundare din cadrul entității reglementate.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul este responsabil pentru managementul strategic al entității reglementate, îndeplinirea obiectivelor stabilite și, în funcție de sistemul de administrare al entității reglementate, elaborează/avizează planul de afaceri și are obligația ca, în baza unor dispoziții formale și transparente, să efectueze evaluarea poziției financiare a entității reglementate.

De asemenea, conform art. 23 din Regulamentul A.S.F. nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernanță corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, conducerea executivă/conducerea superioară este responsabilă pentru administrarea și buna desfășurare a activităților entității reglementate, inclusiv pentru punerea în aplicare a politicilor, strategiilor și atingerea obiectivelor.

Începând cu data de 1.04.2017, societatea nu deține conducere executivă, iar mandatele celor trei administratori ai societății Asigurare-Reasigurare Asimed — S.A. au încetat după cum urmează:

- a) mandatul doamnei Spirea Elena — membru al Consiliului de administrație a încetat prin demisie în data de 1.04.2017;
- b) mandatul domnului Stoica Septimiu — membru al Consiliului de administrație a expirat în data de 12.10.2020 (conform Certificat constatator Recom on-line nr. 1.975.622/3.11.2020);
- c) mandatul domnului Huică Laurențiu — președinte al Consiliului de administrație a expirat în data de 25.10.2020 (conform Certificat constatator Recom on-line nr. 1.975.622/3.11.2020).

Având în vedere lipsa în întregime a structurii de conducere autorizată de A.S.F., s-a constatat că situația de fapt în care se află societatea este de natură să nu justifice măsura de aplicare a prevederilor art. 100 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și, în consecință, este irealizabilă o măsură de finanțare a asiguratorului stabilită în plan în vederea restabilirii MCR.

Situația redată mai sus conduce la concluzia imposibilității restabilirii nivelului fondurilor proprii eligibile să acopere MCR — cerința de capital minim, astfel încât societatea se află în starea de insolvență menționată la art. 5 alin. (1) pct. 31 lit. b) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

„insolvența societății de asigurare/reasigurare este acea stare a societății de asigurare/reasigurare caracterizată prin [...] retragerea autorizației de funcționare ca urmare [...] a imposibilității restabilirii nivelului fondurilor proprii eligibile să acopere [...] MCR — cerința de capital minim, conform Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, în cazul societăților supravegheate conform părții I «Regimul de supraveghere Solvabilitate II» [...].”

Având în vedere principiul proporționalității și al raționamentului calificat, criteriile de individualizare prevăzute la art. 163 alin. (11) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, s-a apreciat gradul de cooperare al societății cu autoritatea ca fiind foarte bun, fiind identificate riscuri ce afectează stabilitatea financiară a societății, din perspectiva indicatorilor prudențiali deteriorați.

Ținând seama de aceste elemente, de încălcările săvârșite anterior, dar și de natura faptelor contravenționale constatate cu privire la care s-a apreciat gravitatea ca fiind ridicată, cu un impact ridicat asupra activității/continuității activității societății,

față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 163 alin. (2) lit. b), alin. (5¹), alin. (11) și (19) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 10 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu amendă în cuantum de 50.000 lei Societatea Asigurare Reasigurare Asimed — S.A., cu sediul în București, sectorul 1, str. Gheorghe Lazăr nr. 8A, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/14133/23.10.2003, cod unic de înregistrare R-15837027, înmatriculată în Registrul asiguraților cu nr. RA-053/18.02.2004, reprezentată în timpul controlului de către domnul Huică Laurențiu, în calitate de președinte al Consiliului de administrație.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei, în contul nr. RO74TREZ70020F350102XXXX, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară, imediat după achitare.

Art. 2. — Se dispune retragerea autorizației de funcționare a Societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A., cu sediul în București, sectorul 1, str. Gheorghe Lazăr nr. 8A, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/14133/ 23.10.2003, cod unic de înregistrare R-15837027, înmatriculată în Registrul asiguraților cu nr. RA-053/18.02.2004, conform dispozițiilor art. 163 alin. (3) lit. b) coroborat cu art. 110 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Se constată starea de insolvență a Societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. astfel cum este definită de art. 5 alin. (1) pct. 31 lit. b) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și se dispune promovarea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva societății, conform dispozițiilor art. 249 din legea referită.

Art. 4. — (1) Societatea Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. va face toate demersurile necesare pentru notificarea asiguraților atât cu privire la posibilitatea acestora de a denunța contractele de asigurare încheiate cu asiguraătorul, cât și cu privire la dreptul acestora de a recupera primele de asigurare, achitate în cadrul contractelor, proporțional cu perioada cuprinsă între momentul denunțării și cel al expirării duratei de valabilitate a contractelor.

(2) Orice persoană care invocă un drept de creanță împotriva Societății Asigurare Reasigurare Asimed — S.A., după producerea unor riscuri acoperite printr-o poliță de asigurare valabilă, între data retragerii autorizației de funcționare și cea a denunțării contractelor de asigurare, poate solicita deschiderea dosarului de daună la asiguraător.

(3) În termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii privind deschiderea procedurii de faliment împotriva asiguraătorului, Societatea Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. are obligația predării evidențelor complete ale dosarelor de daună, ale evidențelor tehnice și contabile aferente acestor dosare la Fondul de Garantare a Asiguraților, în vederea publicării listei potențialilor creditori în asigurări.

Art. 5. — Răspunderea pentru îndeplinirea obligațiilor menționate la art. 4 cade în sarcina reprezentanților legali ai societății, precum și a persoanelor cu funcții-cheie din cadrul acesteia.

Art. 6. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea Asigurare Reasigurare Asimed — S.A. poate formula contestație la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 165 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurilor, în conformitate cu prevederile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (14) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

București, 17 decembrie 2020.
Nr. 1.493.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

